2024|1

PRESTIGE

clubs & circles

Lata Brandisová oblékala při všech svých startech ve Velké pardubické červenobílé barvy chlumecké stáje rodu Kinských.
Čtěte na str. 2 až 5.

Kinský dal Borgo, a. s.

JEZDECKÝ KLUB NORMA

ASOCIACE SPOLEČENSKÝCH KLUBŮ
Studio Životního Stylu

Chuchle
1906
ARENA • PRAHA

CHUCHLE ARENA PRAHA

KONĚ – I TI, KTEŘÍ NEZVÍTĚZÍ – JSOU TU VŽDY NA PRVNÍM MÍSTĚ.

Chuchle Arena Praha je již více než sto let nejvýznamnějším dostihovým závodištěm České republiky a v současnosti toto tradiční sportoviště dostává novou podobu multifunkčního areálu koňských sportů, kdy se stává důležitým místem také na mapě českého jezdectví. Sportovní sezóna s dvěma desítkami dostihových dnů a parkurových víkendů trvá zpravidla od dubna do začátku listopadu. Dále poskytuje, a to celoročně, ubytování a možnost aktivního ježdění v Jezdecké akademii.

DOSTIHY 2024

NEDĚLE 12. KVĚTNA	CONSEQ Velká jarní cena
NEDĚLE 19. KVĚTNA	Velká květnová cena
SOBOTA 1. ČERVNA	Velká červnová cena
NEDĚLE 23. ČERVNA	**Westminster České Derby**
SOBOTA 13. ČERVENCE	Cena Latiny
NEDĚLE 1. ZÁŘÍ	CONSEQ St Leger
NEDĚLE 8. ZÁŘÍ	Zlatý pohár EŽ Praha
SOBOTA 21. ZÁŘÍ	**Prague Champions Day**
NEDĚLE 29. ZÁŘÍ	Memoriál Harryho Petrlíka
NEDĚLE 27. ŘÍJNA	Cena prezidenta republiky
SOBOTA 9. LISTOPADU	Pražský zimní favorit

PARKURY 2024

ČT–NE 2. AŽ 5. KVĚTNA	Memoriál Jany Holé
ST–NE 26. AŽ 30. ČERVNA	**CSIO3 CET Prague Cup**
PÁ–NE 26. AŽ 28. ČERVENCE	Amateur Jump Tour
ČT–NE 16. AŽ 18. SRPNA	**Summer Cup**
ČT–NE 12. AŽ 15. ZÁŘÍ	Český skokový pohár
PÁ–NE 11. AŽ 13. ŘÍJNA	Cena Eliota

Chuchle Arena Praha nabízí také výjimečné prostory, které můžete využít pro své soukromé i firemní události. Hledáte-li originální místo pro privátní akci (oslavu, svatbu apod.) nebo např. společenské večírky či nejrůznější školení, je Chuchle Arena Praha tím pravým místem pro Vás.

WWW.CHUCHLEARENA.CZ

Kůň MÁ VĚTŠÍ HODNOTU NEŽ BOHATSTVÍ

Jiří Zlámaný, dostihový manažer a komentátor.

Finiš dostihu nenechá nikoho chladným.

Kůň provází člověka po tisíciletí, na svých bedrech nesl osudy národů v časech dobrých i zlých a v podstatě psal dějiny světa, než jej ovládla průmyslová revoluce.

S nástupem průmyslu nastaly převratné změny, živou koňskou sílu nahradily stroje, avšak jeden z nejušlechtilejších obyvatelů modré planety si své výsadní postavení nenechal vzít. Zůstal elegantním symbolem společenského významu, ale už nemusí kvůli lidské pýše prolévat krev. Zaujímá pozici, jež mu nejen vzhledem ke všemu, co v historii vykonal, právem náleží. Pro svou krásu, vznešenost a ryzí charakter je obdivován, uctíván a veleben napříč kontinenty. Ti, kteří mají to štěstí a mohou být ladným čtyřnohým bytostem nablízku, dobře znají pravdivost španělského přísloví: „Kůň má větší hodnotu než bohatství."

SPORT KRÁLOVEN VÁBÍ DAVY

Titul životopisné knihy světoznámého autora detektivních románů Dicka Francise samozřejmě odkazuje k dostihovému sportu. Kůň je zrozen k běhu a jednou z jeho základních, v divočině kdysi přímo životně důležitých vlastností je rychlost. A lidi, tvory soutěživé, později přirozeně začalo zajímat, který z koní je nejrychlejší. Dostihy na speciálních hipodromech byly pořádány již v antickém věku, v 18. století pak byl vyšlechtěn odvážný a temperamentní koňský aristokrat – anglický plnokrevník. Speciální plemeno, u něhož je právě rychlost jediným kritériem pro zařazení do chovu. Za posledních sto let se moderní koňské dostihy rozšířily z britských ostrovů doslova do celého světa a dnes jsou nejpopulárnějším způsobem využití koní. Největším čtyřnohým šampiónům se potom dostává uznání a slávy úplně stejně jako celebritám z jiných sportovních odvětví.

NEJHEZČÍ POHLED NA SVĚT

Péče o koně je každodenní dřina bez ohledu na to, zda je v kalendáři pracovní den nebo svátek, horké léto či třeskutá zima. Brzké vstávání, náročná fyzická práce složená z řady úkonů a činností, flexibilita pro případy nemoci či zranění. Tyto povinnosti obecně pojímané se záporným znaménkem jsou však bohatě vynahrazeny až nepopsatelně silnou vnitřní motivací těch, kdož si přes všechnu námahu užívají něčeho, co je ostatnímu člověčenstvu zapovězeno. Jezdectví jakéhokoliv druhu, sportovní nebo rekreační, je životní styl, souhra a sepětí, blízkost a vzájemné porozumění. Nejtěsnější kontakt se zvířetem, na němž si Stvořitel dal obzvlášť záležet, vede lidského ducha k výšinám, kam by se jinak neměl jak dostat.

SPOJENÍ S BYZNYSEM

Ve společensky a ekonomicky vyspělých zemích vládne byznys a současnost naštěstí otočila historickou implikaci, kdy dříve mít koně znamenalo šanci získat moc a peníze, zatímco v dnešní době získat finance dává možnost mít koně. Náklady vynaložené na pořízení a provoz koně nemohou být prostředky promrhanými – takovou investici znehodnotí pouze vypočítaví lidé, ale nikdy kůň samotný. Prestižní koňské akce, ať už jde o dostihy, parkury nebo jiné sporty, jsou ideálním prostředím k méně formálnímu setkávání, navazování důležitých kontaktů i dojednávání obchodních kontraktů. Originální atmosféra sportovních mítinků s koňmi v hlavní roli zdravě uvolňuje pozitivní emoce a soupeře přetváří v partnery. Vztah ke koním, jak aktivní, tak pasivní, kultivuje lidskou osobnost, podněcuje empatické vnímání a pomáhá nalézat vnitřní klid. Ostatně, velmi trefně to shrnul Sir Winston Churchill, když prohlásil: „Je něco na vnějšku koně, co je dobré pro vnitřek člověka."

Text: Jiří Zlámaný

ČLOVĚK MUSÍ UDĚLAT TO, CO JE V JEHO SILÁCH, a nečekat na Boží zázrak

Aneb několik „pádných“ důvodů k vymazání jména Laty Brandisové z historie

Druhá říjnová neděle nenechává už 150 let klidným žádného fanouška dostihového sportu. Tradičně se totiž nese ve znamení proslulé Velké pardubické steeplechase, která má až do dnešních dní jen jednu jedinou vítězku. První Velká pardubická se jela roku 1874, ale uběhlo přes půl století, než se k naprostému zděšení a znechucení účastníků tohoto převážně důstojnického dostihu objevila na startu první žena (1927). Po dalších úspěšných startech pak Lata Brandisová dobyla v roce 1937 i příčku nejvyšší. V napjaté předválečné době vrchovatě naplnila touhu Čechoslováků po vítězství domácího koně a jezdce. Přestože o české hraběnce v sedle tenkrát psaly noviny po celé Evropě, i tak byla její výjimečná osobnost téměř vymazána z historie.

KOLEM ZÁMKU V ŘITCE CINKALY PODKOVY A OZÝVAL SE DĚTSKÝ SMÍCH

Když se Leopoldovi a Johanně Brandisovým narodila na zámku v Úmoníně roku 1895 dvojčata, urození rodiče jistě netušili, že jim z Marie Immaculaty, zkráceně přezdívané Lata, vyroste dostihová jezdkyně. Lata spolu s o chvilku mladší Kristýnou přibyly ke čtyřem starším sourozencům (Marii Therese, Gabriele, Leopoldovi a Mikulášovi), a když se pak rodina přestěhovala na zámeček v Řitce, rozrostla se ještě o další tři děti (Alžbětu, Markétu a Johannu).

Otec Leopold Brandis, absolvent nejlepší rakouskouherské jezdecké školy, husarský oficír, švihák a divoch, nepromeškal jakoukoli výstřednost. Například vyhrál sázku, že přeplave na koni Dunaj tam a zpět, pochopitelně v uniformě. Sklon k alotriím v sedle mohl podědit po matčině bratru, svém strýci Oktaviánovi Josefu Kinském, který byl významným chovatelem koní a jedním ze zakladatelů Velké pardubické steeplechase.

V řiteckých stájích demonstrovala Leopoldovu prestiž zhruba desítka dobrých koní, potrpěl si i na rychlé kočáry, což ho stálo nemalé částky. Spoustu času trávil také ve Vídni mimo jiné jako vychovatel habsburských princů. Lze předpokládat, že stejné znalosti jako malým vídeňským šlechticům předával i doma svým dětem. Určitě by těžko nesl, kdyby jeho vlastní ratolesti od malička neovládaly koně pod sedlem i v zápřahu, a postaral se také, aby synové i dcery uměli dobře střílet z pušky. Od divokých honiček a soupeření v sedle i na zemi děti nikdo neodrazoval, tím spíš, že koně neodmyslitelně patřili k hospodářství v Úmoníně i na Řitce – jako symboly stavovské prestiže, pomocníci v práci, dopravní prostředky i čtyřnozí kamarádi. Hernou pak bylo celé panství s loukami a lesy. Staré fotografie zachycují děvčata převlečená za žokeje s namalovanými kníry při hře na dostihy, ale i pyšného otce v doprovodu hezky oblečených potomků před vyjížďkou koňmo do řiteckého okolí. Bezpochyby se všichni někde pouštěli do divokého cvalu s větrem o závod, skákali přes padlé kmeny, strouhy či plůtky a pravděpodobně i přes nastavěné překážky. Však by to u prasynovců a praneteří Oktaviána Kinského jinak ani nešlo.

Nakolik měly děti venku volnost, natolik panoval doma přísný konzervativní řád šlechtické rodiny. Dohled nad ním a nad chodem hospodářství spočíval na bedrech Johanny Brandisové. Dlužno podotknout, že svou první dceru povila již v 17 letech a další dítka následovala jako stupínky. S péčí v přísném duchu daném dobou, vírou a stavovskou příslušností pomáhala hraběnce mladá guvernantka, děti chodily pěkně oblékané, na zámku se mluvilo německy a pravděpodobně někdy i francouzsky, protože to patřilo k bontonu tehdejší doby. Samozřejmostí bylo vzdělání, znalost zmíněné francouzštiny, u komtesek rovněž hra na hudební nástroj či vyšívání. Brandisových dorost dojížděl k soukromému učiteli do sousedního Mníšku pod Brdy, a to koňmo či v dvoukolovém kočáře – kučírku.

Velmi úzkostlivě se také dbalo na pravidelný denní režim a bezchybné stolování, což v domácnosti plné dětí a psů muselo vyžadovat dost značné úsilí.

JABLKO NEPADLO DALEKO OD RODOVÉHO STROMU

Mezi početnou drobotinou se měla ke koním nejvíce Lata, jejíž talent otec jistě s potěšením sledoval a podporoval, vždyť u šlechtičen se jezdecké umění cenilo. Připomeňme asi nejznámější Marii Terezii či pod jménem Sisi známou Alžbětu Bavorskou, ale mnohé další jezdkyně zvládaly i v obtížném dámském sedu rychlé vyjížďky a lovecké jízdy s četnými přírodními skoky. A od nich už byl jen krůček k dostihům a steeplechase. Všechny Leopoldovy dcerky jezdily v sedle obkročmo s ohromnou jistotou. Dvojčata Lata s Kristýnou se začala učit jezdit jako osmiletá a poměrně záhy směla s koníky vyjíždět bez dozoru. Lata se svým citem a láskou ke zvířatům brzy začala otci pomáhat při obsedání mladých koní. Byla sice ještě malá, ale přistupovala ke koním s přesvědčením, že by jí nemohli udělat něco zlého.

Brandisovi se občas setkali se strýčkem přezdívaným „Taffy“ ze zámku Karlova Koruna v Chlumci nad Cidlinou. Hrabě Oktavián Kinský přilákal jakožto „duchovní otec“ parforsních honů v Pardubicích, překážkových dostihů, poté steeplechase a nakonec i Velké pardubické do východních Čech tu nejhonosnější evropskou smetánku. Kdyby se náruživý jezdec a chovatel „Taffy“ dožil Latiny dostihové kariéry, dozajista by svou praneteř obdivoval. Mladá komtesa nejen skvěle jezdila, ale koním také výborně rozuměla – přistupovala k nim s citem v té době neobvyklým. Svou výraznou a rozhodnou povahou možná otci částečně nahrazovala staršího syna Leopolda, který jako devítiletý umřel na spálu.

VELKÁ CHUCHLE ANEB KUDY KOŇSKÁ HŘÍVA VLAJE

Tak jako dnes symbolizují rychlá a drahá auta prestiž a společenské postavení svých majitelů, v 19. století (s částeč-

ným návratem v dnešní době) to byli rychlí a neméně drazí koně. Když bylo v roce 1906 otevřeno závodiště ve Velké Chuchli, dostihy si rychle získaly punc oblíbené společenské události pro lepší společnost. Leopold Brandis u takové příležitosti nechyběl, závody ušlechtilých koní si samozřejmě nemohl nechat ujít. Dokonce koupil plnokrevnou maďarskou klisnu, na níž Lata jezdila. To byl moment, kdy sportovně nadané a soutěživé slečně dostihy naprosto uhranuly. Bez ohledu na šlechtický původ i skutečnost, že jí jako ženě naprosto nepříslušelo soupeřit s muži, a pravděpodobně taky navzdory nevoli konzervativních rodičů, vydala se za svou touhou. Určitě věděla, že už sám souboj o to, aby mohla dostihy jezdit, ji bude stát spoustu odvahy a sil.

Jenomže přišla 1. světová válka. Hrabě Leopold a jeho syn Mikuláš narukovali. Domů se pak vrátil jen otec, mladý Brandis zahynul na italské frontě. Řitecké panství si však žádalo stálou péči a není divu, že veškerá starost o zámek a hospodářství padla vzhledem k Latině naturelu právě na ni. Slečna na prahu dospělosti tak obsadila otcovu pracovnu ověšenou loveckými trofejemi, aby odtud úřadovala. Ve vzduchu se válel cigaretový kouř od silného tabáku, který si dopřávala. Nikoho nenechala na pochybách, že bere odpovědnost za rodinný majetek smrtelně vážně. Ze stojanů s puškami občas jedna zmizela, když s ní v ruce vyrážela na obchůzky – musela střežit panství i před pytláky. Horší to bylo s jezdeckými koňmi – armáda je zrekvírovala, takže zůstal jen valach Sareka, k němuž později přibyla slepá kobylka Luska, kterou na Řitku poslal Leopold odněkud z fronty.

Houževnatá a energická Lata si zřejmě i v těžkých časech války vyšetřila trochu času na tréninky; roku 1916 údajně absolvovala svůj dostihový debut, byť nepříliš úspěšně. Když se dva roky po válce začaly znovu konat dostihy, našla spřízněnou duši v chuchelském trenérovi Karlu Šmejdovi, jehož empatickému přístupu k rychlonohým svěřencům skvěle vyhovovala jako pracovní jezdkyně. Pochopitelně využila možnosti startovat v dámských dostizích a jejich bilance z roku 1921 pro ni znamenala dvě vítězství, dvě druhá a jedno třetí místo.

SKLENĚNÝ STROP DO DŮSTOJNICKÉHO SPORTU

Rozpad Rakousko-Uherské monarchie znamenal zánik tradičních životních vzorců šlechty. Ta v novém Československu přišla také o tituly a část pozemků. Nové možnosti se naopak otevřely ženám, které získaly větší rovnoprávnost a volební právo. Ale nebylo tomu tak všude. Zatímco v moderním automobilovém sportu všichni obdivovali závodnici Elišku Junkovou, koňské dostihy zůstávaly v zajetí tradičních klišé o důstojnické cti a prestiži, kde dámě příslušela jen úloha křehké ozdoby a obdivovatelky mužských soubojů.

V mysli husarského důstojníka Brandise se musely tvrdě svářit rozpory mezi tradičním pojetím genderových rolí a vskutku nebývalými aktivitami talentované dcery. Jestliže byla Lata už před válkou vůdčí osobností mezi dětmi, po návratu z fronty našel doma sebevědomou, zralou a fyzicky nesmírně zdatnou ženu, která si šla za svým cílem. Milujícímu otci a znalci koní nezbylo nic jiného než se s tím smířit. A stejně tak se museli smířit dostihoví jezdci s tím, že se od nich mladá komtesa nedá vypudit. Byť hluboce zbožná a citlivá bytost, drsnou atmosféru chuchelských šaten dokázala ignorovat. To mohlo obhroublé chlapy ještě víc dráždit, ale do sebe uzavřené Latě to bylo jedno, ji zajímali jen koně a dostihy.

Počátky úmyslného zapomnění osobnosti jezdkyně Brandisové v historii dostihového sportu nejspíš začínají právě na závodišti ve Velké Chuchli.

Dosud nemyslitelné se mělo stát skutečností - žena startující v nejtěžším evropském dostihu přes ty nejobtížnější překážky.

Chlapská jezdecká společnost ještě netušila, že bude hůř. Když roku 1926 pozval Zdenko Radslav Kinský, přezdívaný „Ra“, svého strýce Leopolda na Orlík, nechyběla u toho Lata. Trénoval tam totiž koně ze svého chlumeckého chovu k překážkovým dostihům. Na dlouhé a svižné vyjížďce krajinou přeskákali snad všechno, co stálo v cestě, vzpomínala. Návštěvy na Orlíku i na loveckém zámečku Kinských v Chlumecké oboře zintenzivnily poté, kdy Lata zvládla Raova nesnadno jezditelného koně Nedbala. A když si poradila i s problematickou klisnou Nevěstou, zrodila se osudová myšlenka...

Jedině šarmantní Ra mohl být tím člověkem, který postupně přesvědčil svou sestřenku a pravděpodobně i jejího otce, že právě ona musí startovat ve Velké pardubické. Prestižní dostih už dávno nebyl jen ukázkou vojenského jezdectví, nýbrž sportovní záležitostí ve jménu mladého Československa. Mělo to ale háček: přestože už se psal rok 1927, stále panovalo přesvědčení o škodlivosti sportu pro něžné pohla-

SPECIFICKÁ BARVA KONÍ KINSKÝCH – PLAVÁCI A ISABELY

Dobový program Velké pardubické a následně webové stránky Dostihového spolku Pardubice uvádějí Normu jako plavku. Protože ji tak v článcích označovali také novináři, chybné určení barvy této klisny se přebírá stále dokola. Tehdejší chlumečtí koně, dnes koně Kinských, existují ve dvou barevných variantách. Zatímco termín plavák/plavka patří koni žluté barvy s tmavou hřívou a ocasem, klisna Norma měla žíně velmi světlé, charakteristické pro zbarvení isabela/palomino.

Právě kvůli netradiční barvě si v polovině 19. století založil Oktavián Kinský svůj vlastní chov, když mu jeho žlutou klisnu Themby II nechtěli zapsat do plemenné knihy anglického plnokrevníka.

VP A KINŠTÍ

Před 150 lety stál Oktavián společně se šlechtici z Pardubické honební společnosti u zrodu Velké pardubické (1874). Ve šlépějích svého strýce pokračoval také jeho synovec Zdenko Kinský. Ten mimochodem ve věku blížícím se šedesátce dokázal dojet vyhlášený pardubický dostih jako čtvrtý (1901) – pochopitelně na koni rodového plemene Magyarádovi, vítězi VP z let 1897 a 1900. Fenomenální rodové jezdecké nadání předvedl před 141 lety také Karel kníže Kinský, když se svou klisnou Zoedone zvítězil ve Velké národní v Liverpoolu (1883).

Ateliérový portrét komtesy Marie Immaculaty Brandisové.

ví, dokonce se sportovkyně nesměly účastnit olympijských her. To jen pro dokreslení doby, v níž Radslav zajížděl do Řitky za Brandisovými oplakávajícími matku Johannu. Přinášel rodině rozptýlení, ale hlavně asi s o rok starší sestřenkou snovali tréninkové a dostihové plány. Jakým rozpolcením přitom procházel tradicionalistický důstojník ve výslužbě Leopold, to si dnes lze jen těžko představit.

V čele československého Jockey Clubu tehdy nestál nikdo jiný než Zdenko Radslav Kinský. Musel mu být zcela jasný poprask, který způsobí, když na svého koně přihlásí opovážlivou jezdkyni. Pro jezdce steeplechase, kteří se rekrutovali převážně z řad armádních oficírů, bylo soupeření se ženou zcela nemyslitelné, ba naprosté vykořenění zásad důstojnické cti. A nedej bože, kdyby třeba zvítězila, takovou pohanu svět nepamatoval! Dobře znalý diplomacie i správných kontaktů s tím Radslav počítal, a tak požádal o stanovisko anglický Jockey Club. Nejvyšší autorita neseznala v účasti ženy problém za podmínky, že bude mít jezdkyně oddělenou šatnu. Zajistit tuto podmínku zase nečinilo problém Raovi.

A tak rok 1927 zaznamenal první účastnici v historii Velké pardubické. Samozřejmě k pramalé radosti mužských soupeřů, kteří zřetelně dávali najevo, že jim ženská společnost hodně vadí. Ještě před dostihem podalo osm znechucených důstojníků protest – kdo by tušil, že posléze dorazí do cíle pouze tři z nich. Z celkem 13 startujících absolvovala celý kurz pouhá pětice jezdců, přičemž slečna Lata v červenobílém dresu Kinských na koni jménem Nevěsta navzdory několika pádům proměnila svůj osobní i genderový debut v páté místo. Radost její rodiny a přátel musela stoupat až k nebesům, stejně jako podráždění šokovaných soupeřů.

Nezrcadlí se zde snad další důvod k vymazání jména Brandisová z dějin?

DOSTIHOVÝ SPORT V ATMOSFÉŘE TŘICÁTÝCH LET

Společnost čím dál víc pociťovala narůstající napětí mezi Čechy a německou menšinou ovlivněnou nacistickou ideologií, které se pochopitelně nevyhnulo ani sportu, dostihy nevyjímaje. Nejslavnějšímu pardubickému dostihu dominovali němečtí důstojníci adorovaní Hitlerem a jeho pohlaváry. Lata po svém debutu možná v dalších dvou letech neměla ani vhodného koně, ani pomyšlení na pardubickou trať. Navíc se tou dobou intenzivně věnovala svým vlastním dostihovým koním doma na Řitce i ve Velké Chuchli u Karla Šmejdy. Z Řitky do Chuchle a zpět jezdívala na kole, což při vzdálenosti zhruba 30 km se značným převýšením průběžně přispívalo k její výborné kondici. Spoustu práce měla s hospodářstvím, pozornost si žádala i rodina, kterou roku 1928 navždy opustil všemi milovaný tatínek Leopold.

Dlužno podotknout, že v roce Latina pardubického debutu přišla u Kinských na svět klisnička Norma. Když na ni Lata začátkem 30. let usedla, nepřipadala jí pro tak těžký dostih dostatečně silná. Avšak jen do času – nakolik malá vzrůstem, natolik velká srdcem, zakrátko si odvážná a vytrvalá isabelka získala Latin obdiv.

V kurzu Velké pardubické se nezdolná jezdkyně znovu objevila s Kinského hřebcem Norbertem v letech 1930 a 1931. Statečně si tehdy vybojovala nejen čtvrté a třetí místo, ale konečně také uznání od mužských soupeřů. Po roční pauze pak dostala novou příležitost s klisnou Normou. K letopisu 1933 přidala třetí místo a hned v roce následujícím skvělou druhou pozici. Jenže páté pořadí v roce 1935 všechny velice zklamalo.

Atmosféra v Československu dál houstla, prorazit smolnou sérii německé nadvlády ve Velké pardubické se stalo doslova národním zájmem. Proto Kinští pro rok 1936 vsadili na mužskou sílu, ale ani italský jezdec Pogliaga naděje ve vítězství československého koně nenaplnil, když s Normou dorazil opět pátý. Nadvláda nabubřelé jezdecké elity „nadřazené rasy" se zdála neprůstřelnou.

Zkušená a ostřílená Norma dosáhla věku, kdy měla odejít do chovu. Kde ale najít dostatečně kvalitní čtyřnohé bojovníky pro tak obtížný souboj, jakým je Velká pardubická? Norma dokáže vyhrát, tvrdila s jistotou jezdkyně, která dobře znala kondici kobylky i její chuť závodit. Už ve chvíli, kdy svého bratrance Radslava definitivně přemluvila, aby klisnu ještě ponechal v tréninku, zapsala si Lata Brandisová další vítězný milník.

Vítězství „naší slečny" – české jezdkyně na koni českého plemene z českého chovu a od českého trenéra

Československo naposledy dobylo Velkou pardubickou v roce 1930, kdy zvítězil kpt. Popler, rok nato ještě přiběhla

na prvním místě domácí Pohanka, ale pak už se jen při marných pokusech čekalo na sportovní zázrak. Ve všech oblastech lidské činnosti platí, že štěstí přeje připraveným: Lata s Normou intenzivně a tvrdě trénovala, a to jak v kopcovitém okolí Řitky, tak v Chlumci nebo v Kolesách na tamní dráze s věrnými replikami pardubických skoků. Stříbrovlasá, tehdy už dvaačtyřicetiletá hraběnka na zlatem zářící drobné kobylce musela působit 17. října 1937 na davy v Pardubicích jako zjevení. Ne nadarmo byla dcerou nezkrotného oficíra, jablko nepadlo daleko od stromu odvahy ani v tomto případě. Nezlomná Lata se spolu s hrstkou statečných Čechů v tomto dostihu postavila vojákům cvičeným pro válku, vstoupila do souboje proti nejlepším německým armádním i nacistickým jezdeckým důstojníkům. Byla připravená, jen to štěstí, aby přálo!

Moment, kdy napětí vibruje celým dostihovým závodištěm, Československem i sportovní Evropou. Cílovou rovinkou 56. ročníku nejtěžšího dostihu kontinentální Evropy se řítí zpocení koně. Diváci své favority hlasitě povzbuzují česky i německy, nejspíš zaznívají i další jazyky. V tomhle zápasu nejde jen o koně, ale hlavně o národní čest, před pár týdny Čechoslováci oplakali prezidenta Masaryka…

Skvělá houževnatá Norma se vymanila ze sevření dvojnásobného vítěze Harolda vedeného zarytým nacistou Schlagbaumem. Neuvěřitelnému finiši jasně vévodí červenobílý dres stáje Kinských, v němž vítězí první žena v historii, přičemž poráží Hitlerovy elitní důstojníky. Československo triumfuje, všechny touhy splnila nezlomná česká jezdkyně s koněm českého plemene od českého chovatele, trenéra a majitele. Oslavy neberou konce. „Nikdy předtím mi nebylo dopřáno zažít nádhernější pocit. Pocit, že široko daleko není nikdo, kdo mě nemá rád." Tak Lata Brandisová vzpomínala na sladké chvíle dobytí pomyslného dostihového trůnu, který jí patří až doposud.

Skvěle vedený a načasovaný trénink, znalost terénu i předchozí zkušenosti umožnily „dámské" dvojici strategicky šetřit síly, jejich vzájemná důvěra pak vyvrcholila dokonalým finišem, na který už nebezpečný rival nezvládl zareagovat. Československou jezdkyni doprovází obrovský jásot diváků, nadšení nebere konce, desetitisícový průvod kráčí Pardubicemi. Titulní stránky novin oslavují „naši slečnu", čtenáři napříč Evropou se dočítají o hraběnce v sedle.

Lata Brandisová na klisně Normě po svém slavném vítězství v doprovodu trenéra Karla Šmejdy (vpravo).

Není nasnadě, že se jméno Brandisová v dalších letech mezi Němci nevyslovovalo a nevpisovalo do sportovních dějin?

NEOBYČEJNÁ DOSTIHOVÁ POHÁDKA SE SMUTNÝM KONCEM

Slavným vítězstvím však pohádka končí, rozepisuje se neveselá kapitola historie, v níž se záměrně nepřipomíná česká šlechtična, která na malé kobylce porazila germánskou pýchu. Na dalších devět let je pardubické dostihové tradici konec.

Po II. světové válce se Lata sice do dvou ročníků Velké pardubické vrátila, ale ani jednou nedokončila. Osud pomalu chystal definitivní tečku. V roce 1948 byli Kinským jejich koně znárodněni. Část připadla hřebčínu Kladruby nad Labem a část se dostala do Slatiňan, v jejichž barvách pak Lata startovala roku 1949 v Memoriálu Kinského. Čtyřiapadesátiletá jezdkyně půjčila svou helmu jinému jezdci, což se jí málem stalo osudným. Po nešťastném karambolu na Hadím příkopu už nevstala. S proraženou lebkou a polámanými kostmi týden bojovala o život. Zlí jazykové mezitím našeptávali, že se pokusila zabít záměrně. Její mimořádná sportovní kariéra skončila.

NEPOHODLNÁ REŽIMU

Kdysi tak velkolepě oslavovanou „naši slečnu" ale čekal ještě nelítostný boj s komunistickou mocí. Se všemi, kdo mají buržoazní původ, je třeba zatočit, velela ideologie. I když první republika sebrala Brandisům šlechtické tituly a část statků, přesto se později vymezili proti nacistickému Německu. To samozřejmě nemohlo zůstat bez odplaty, za protektorátu na ně byla uvalena nucená správa. Po válce jim pak komunisti sebrali nejprve pozemky a později zámek. V roce 1953 vystěhovali zbylé sestry Brandisovy do chaty bez elektřiny a vody v Líšnici-Bojově, daleko od lidí. Tomu, že se o Latě veřejně nemluvilo, patrně napomohla i její invalidita po vážném úrazu. Léta plynula „bývalým šlechtičnám" v přísně stanoveném pravidelném rytmu a víře v Boha, život v chatě se však pro ně stával stále těžším. Pár měsíců poté, kdy se Lata v pětaosmdesáti letech navždy rozloučila se svým dvojčetem Kristýnou, do Bojova přijel na návštěvu svých dvou zbylých tet jejich synovec Ernst Haan z Rakouska. Podařilo se mu přesvědčit Latu, aby s ním odjela do Reitereggu – nejspíš svolila kvůli koním na pastvinách kolem tamějšího zámku, kde prožila život její nejstarší sestra Marie Therese. Aby měla Lata své dvojče Kristýnu stále nablízku, nechali Haanovi převézt její ostatky do rodové kapličky. A tak Lata strávila zbytek své pozemské dráhy ve společnosti svých nejbližších lidí a také milovaných koní.

Když Marie Immaculata Brandisová 12. května 1981 zemřela, dostihový svět to téměř nezaznamenal.

Královna nejtěžšího překážkového dostihu kontinentální Evropy měla být v socialismu zapomenuta – v té době se z dějin mazalo mnohé, nejen jméno Laty Brandisové…

Vskutku románový příběh dosud nepokořené amazonky nejtěžší evropské steeplechase znovu povstává z úmyslného zapomnění. Je to i zásluhou dámského dostihu o Cenu Laty Brandisové a loňského prvního stejnojmenného ocenění pro významnou ženu Česka (loni putovalo do oboru medicíny) v Chuchle Aréně Praha.

Text: Marina Hofmanová

Jezdectví A BYZNYS

FRANCESCA KOLOWRAT

Francesca se kromě správy rodinného majetku věnuje i řadě veřejně prospěšných a mecenášských aktivit a momentálně studuje v Londýně MSc v Psychologii a neurovědě.

Jako mladá dívka si zároveň úspěšně začala budovat vlastní kariéru a předmět svého eklektického podnikání.

Jezdectví – především parkuru – se úspěšně věnovala již jako dítě. Během studia anglické střední školy reprezentovala Českou republiku na mezinárodní úrovni. Po dokončení IB se ale rozhodla z osobních a pracovních zájmů svou profesionální kariéru ukončit a věnovat se svému osobnímu a pracovnímu rozvoji, který je s profesionální jezdeckou kariérou časově a finančně neslučitelný.

O odpovědi na pár otázek na toto téma jsme požádali další skvělou jezdkyni, Francescu Kolowrat Krakowskou, jež patří do významného českého šlechtického rodu.

Jak jste své dilema řešila nebo stále řešíte – jsou koně a vaše „stáj" nadále součástí vašeho života, nebo tuto část svého života považujete za skončené období, na které jen ráda vzpomínáte?
Když jsem se rozhodla přestat jezdit, byla jsem si jistá, že je to v daný moment správné rozhodnutí. Toužila jsem po zkušenostech, cestování, studiu, práci a hlavně svobodě, toužila jsem mít tu možnost rozhodovat se spontánně a nebýt nikým a ničím svázána. Koně disponují nejen velkou zodpovědností, ale i časovou a finanční náročností. Cítila jsem, že správná cesta je jít dál.

Jaký je váš názor na současné používání šlechtických titulů?
Nejsem si vědoma toho, že by se momentálně používaly, neboť byly již před nějakou dobou zrušeny. Myslím si, že zrovna při nastavení naší společnosti to je nejspíš dobře, neboť navádí lidi spíše ke škatulkování, souzení a pociťování určitého rozdílu v hierarchii, aniž by lidé věděli cokoliv o situaci či životě osobnosti s titulem. Myslím, že je to tedy spíše momentální výhodou, co se České republiky týče. V zahraničí je na to nahlíženo jinak. Šlechtické tituly nejsou nahlížené s tak velkými rozdíly, naopak je mnozí berou velmi pozitivně, ne s opovržením jako v Čechách.

V čem se lišíte od vašeho image pro veřejnost?
S veřejností určitě nesdílím své osobní záležitosti, abych si udržela soukromí. Jinak si myslím, že tolik změn nedělám, a svou autenticitu si zachovávám jak v osobním, tak veřejném životě.

Existuje nějaký společenský zvyk, kterému se absolutně nehodláte podřídit?
Co se práce týče, myslím, že by měl být trošku otevřenější přístup k práci i mimo rozmezí pracovní doby, například na hovor/zprávu/e-mail, či cokoliv potřebného mimo pracovní dobu, by mohlo být nahlíženo trošku otevřeněji, člověk nikdy neví, co se může přihodit a co by pak bylo potřebné řešit promptně. Častokrát se ale stává, že lidé svou práci rádi nemají, spíše ji dělají z „nutnosti" a jakékoliv externí zapojení do pracovních záležitostí je vnímáno s neochotou, negativitou či odmítnutím.

Je to samozřejmě na každém individuálním rozhodnutí. Pro mě osobně je pracovní doba nastavená dle situační nutnosti, kdy jednou je potřeba u něčeho strávit více času a někdy zase postačí méně.

Když otevřete noviny, kterou rubriku si přečtete nejdřív?
Nejčastěji a nejdříve hledám články v kategorii věda a zdravotnictví.

Měla jste někdy pocit, že jste si měla vybrat jiné povolání?
Občas přemýšlím nad tím, jaké by to bylo věnovat se plně jednomu povolání. Například jsem uvažovala nad uměním, zpěvem, mám moc ráda celou uměleckou sféru. Je to něco jako dar, kterým jsme byli obdařeni pro vytváření emocí, pocitů, myšlenek bez přímé interakce. Zároveň si myslím, že umění má schopnost společnost jak uzemňovat, tak i vyzdvihovat. Vnese nás do přítomnosti, na chviličku se zastavíme a vnímáme... Na to v této době často zapomínáme či nemáme čas.

Když jste začínala svoji sportovní a profesní kariéru, co vám připadalo nejobtížnější?
Myslím, že každý začátek může být náročný v tom, že je člověk v něčem „nováček", a tudíž si musí svou důvěru, validaci a osobnost teprve vybudovat, což může pro mnohé znamenat určitá období většího tlaku a strachu z neúspěchu. Věřím ale, že pokud se člověk nachází tam, kde chtěl být, obavy z průběhu činnosti či možného neúspěchu nemusí být tak prominentní.

V jaké oblasti navazujete kontakt s lidmi nejobtížněji?
Neřekla bych, že by se to dalo jakkoliv kategorizovat, neboť každá oblast má individuální jedince, kteří oplývají svou specifickou energií. Myslím, že se mi nestalo, že bych šla do interakce s někým, s kým by se mi kontakt navazoval obtížně, neboť když člověk vnímá svou přítomnost, energii pospolu s těmi vnějšími, setká se většinou spíše s lidmi, se kterými pociťuje určitou rezonanci, než s těmi, se kterými by byl kontakt náročný.

Co je pro vás naprostý luxus?
Když zažiju moment, kdy je o vás a vaše potřeby postaráno. Máte uklizeno, navařeno, naplánovaný harmonogram, zařízené transporty... Je to příjemná změna nemuset se starat o záležitosti dennodenního fungování, které za normálních okolností řešíte sami.

Co vás napadne, když se díváte na svoji fotografii v tisku?
Asi záleží na situaci. Nejsem moc fotogenický člověk, a tudíž mě nejdříve napadne se zkritizovat.

Při jakých příležitostech se nejlépe pobavíte?
To je různé. Zásadní je pro mě společnost, ve které jsem a kdy mohu určité potěšující momenty sdílet, než je prožívat sama.

V co byste ráda věřila, ačkoliv víte, že to není pravda?
Věřím, že pravda jako taková je velmi komplexní koncept, natož abych hodnotila, co pravda je, či není. Doporučuji poslechnout si rozhovor Filipa Douška na téma „Pravda neexistuje" nebo přečíst si „O pravdě a Bytí" od Martina Heideggera.

DOKONČETE VĚTU

Kdybych měla čas, tak bych... byla více se svými blízkými.
Jediná věc, kterou vím jistě, je... že jisté není kromě smrti nic.
Pokud je něco, co nesnáším, tak to je... když lidé soudí, hodnotí a škatulkují, navíc na bázi minimálních informací či pouhých očekávání a předpokladů.
Kdybych měla vše, co se dá koupit za peníze... tak čas, pozornost, lásku a štěstí mi to stejně nezajistí.

Jaký druh lidí si vybíráte za své přátele?
Věřím, že člověk si přátele nevybírá, nebo aspoň já ne. To, co člověk vysílá do éteru, magnetizuje jedince, se kterými se podle své momentální situace či nějakého rozpoložení setká, a poté je otázka času, jak dlouho si budou na cestě životem blízcí.

Co byste ráda dělala, až vám bude sedmdesát pět (a více...)? Na co se budete těšit a na co nejraději vzpomínat?
Nad tím jsem moc nepřemýšlela, neboť se raději soustředím na přítomnost, která budoucnost utváří. V téhle dynamické a chaotické době si nemyslím, ze bych dokázala říct, kde se za padesát let bude naše společnost nacházet či jaké budeme mít životní nomy nebo podmínky.

Kdo na vás ze všech lidí, se kterými jste se setkala, nejvíce zapůsobil?
Myslím, že každý, s kým se setkáme, nám něco předá a my jemu. Jsem tedy ráda za jakékoli setkání a interakci. Často se stane, že když jdeme do interakce bez očekávání a předsudků, můžeme být překvapeni, jak a kdo v nás vytvoří nějakou vnitřní proměnu či uvědomění.

S kým byste si ráda vyměnila místo na jeden den?
Asi se svým kocourkem, abych zjistila, jak vnímá svět či jaké to je prospat většinu dne.

Proti jaké otázce byste v interview nejvíce protestovala?
Nejspíše proti nějaké osobní. Osobní záležitosti by měly zůstat v hranicích soukromí.

Co byste vložila do nezničitelné schránky pro další pokolení?
Určité knížky. Není nic krásnějšího než držet v ruce knížku, otáčet stránky, nasávat vůni papíru. Kdo ví, jestli v budoucnosti budou knížky vůbec ještě tištěné, proto bych je raději uchovala, aby o tyto zážitky příští generace nepřišly.

Čemu jste v raném mládí věřila a dnes už nevěříte?
Že existuje Ježíšek.

Existuje nějaká fiktivní postava, se kterou se cítíte spřízněna?
Asi možná L z Death Note. Sedíme podobně, když přemýšlíme.

OTÁZKY PRO DÁMU:

S čím se při vašem způsobu života těžko smiřujete?
S tím, že zapomínáme na tradici fungování muže a ženy, kdy se muži dostávají do zásadně submisivní role ve spojení se „super ženou", která si vše zařídí, a muže skoro nepotřebuje či mu nedá prostor být rytířem pro rodinu. Abych to uvedla na správnou rovinu, jsem rozhodně za autonomii žen a vyrovnanost, co se určitých aspektů týče, ale myslím si, ze by se mělo dát více prostoru právě i mužům.

Co je pro vás zdrojem štěstí?
Láska. Ale ne ta láska, která často spadá do asociace většiny. Láskou mám na mysli přijetí, soucit, sdílení, upřímnost, důvěru, naslouchání, nazírání, bezpečný prostor... Prostě čistá energie, kdy jeden vnímá druhého bez touhy ho měnit či omezovat. Láska je o tom, že každý má svobodnou volbu dobrovolně se rozhodnout, v komunikačním souladu s druhým, pro své hodnoty.

V co doufáte, že se na světě nikdy nezmění?
Doufám, že zůstane příroda a umění. Ve své přirozené formě.

Jakým způsobem se vás společenský a sportovní úspěch dotkl jako člověka?
Určitě mnoha směry. Sportovní mě naučil definovat si své cíle, hodnoty, priority a zároveň kroky, které je nutné podstoupit, i v rámci určitých „obětí", k vytouženému výsledku. Společenský život mně zase dal možnost seznámit se se spoustou zajímavých a jedinečných lidí, kteří pro mě byli nejen inspirací, ale zároveň ve mně často vzbudili nápady, které se mohly utvářet nadále, ať už individuálně, či sdíleně.

Co vás dokáže nadchnout?
Pohled na radost druhého.

Jak byste si představovala perfektní den?
Hmm. To je pro mě těžké říci, protože by záleželo na etapě života (jak osobního, tak pracovního), ve které bych se nacházela... Zároveň úplně nevěřím na koncept „perfektního" dne, neboť naopak v těch momentech, které jsou na pohled „imperfektní", se často skrývá největší kouzlo a poznání...

Můžete jmenovat jednu nevýhodu krásné ženy:
Předsudky...

Co posiluje vaše sebevědomí?
Příběhy druhých lidi, ať už v osobní komunikaci, či v médiích nebo knížkách...

Kam nejraději cestujete a proč?
Záleží na situaci. Ráda poznávám nová místa, či se vracím na místa známá... Hodně také záleží na tom, s kým bych cestovala, neboť každý člověk má jinou preferenci.

V jakém bychom žili světě, kdyby ho řídily ženy?
Určitě by byl mnohem emotivnější. Myslím, že ženy se často řídí pocitovým / emočním impulzem a nemusí to vždy být dobře. Každopádně by to byl jistě zajímavý experiment, ale kdo ví, jak by to opravdu bylo... Žijeme přeci jen v době, kdy určité skupiny žen bývají vlastně mnohem radikálnější než diplomatičtí a racionální muži...

POSLEDNÍ OTÁZKA (PRO VŠECHNY SPOLEČNÁ):

Kterým směrem byste se nejraději vydal/a za odpočinkem, sportem či relaxací
a) s rodinou: Nejspíše někam do přírody či k moři
b) sám?: Třeba do Weggis ve Švýcarsku. Je tam skvělá longevity klinika.
c) s přáteli: Někam k moři, kde je jak noční život, tak krásná příroda, umělecká scéna, architektura, příjemní lidé, počasí... Ibiza mě okouzlila svou rozmanitostí a krásným ostrovem Formentera...

Existuje na světě místo, které toužíte poznat a doposud jste to nestihla?
Jednoznačně Japonsko.

Extraits

Národní hřebčín Kladruby nad Labem

A JEHO SPOLUPRÁCE S KRÁLOVSKÝMI DVORY V DÁNSKU A ŠVÉDSKU

Dánské královské stáje. Foto Jiří Machek

Národní hřebčín Kladruby nad Labem

Národní hřebčín Kladruby nad Labem, jehož zřizovatelem je Ministerstvo zemědělství České republiky, je jedním z nejstarších hřebčínů na světě a zároveň domovem nejstaršího původního českého plemene koní – koně starokladrubského.

Národní hřebčín Kladruby nad Labem je na světě dnes jediným dodnes fungujícím hřebčínem, kde bylo k ceremoniálním účelům panovnického dvora speciálně vyšlechtěno kočárové plemeno koní. Starokladrubský kůň i v současné době plní svou původní roli ceremoniálního koně, zejména na královském dvoře v Dánsku a ve Švédsku.

Spolupráce Národního hřebčína Kladruby nad Labem s královským dvorem v Dánsku započala jednáním v roce 1993, myšlenku využití starokladrubských koní pro ceremoniální zápřež inicioval princ Henrik. V roce 1994 putovalo do Kodaně první šestispřeží běloušů. Následně až do současnosti byli kontinuálně vybíráni a dodáváni další koně pro královské stáje. Požadavkem je čistě bílý kůň středního rámce, s korektní tělesnou stavbou, dobrou mechanikou pohybu, a především vyrovnaným charakterem. Vybraný kůň je podroben veterinárnímu vyšetření. Po převozu do královských stájí v Kodani nastupuje tříměsíční období, kdy je testována především psychická odolnost zvířete. Za výběr koní je osobně zodpovědný královský podkoní. Na počátku spolupráce to byl Michael Mentz, v letech 2012–2017 Per Thuesen, od roku 2017 tuto funkci zastává Niels Randloev.

Starokladrubští běloušti jsou ustájeni přímo v centru Kodaně v areálu paláce Christiansborg. Stáje jsou velkorysým prostorem, kde lze koně zapřáhnout do kočáru a se spřežením pak zamířit rovnou do ulic města. K pohybu koní je určena prostorná jízdárna na nádvoří paláce, dva výběhy a historická krytá jízdárna o rozměrech 20 x 60 m. Celé

optimal
INTERIER DESIGN

www.optimal-design.cz

optimalinterierdesign
optimal_interier_design

OŽIVTE VÁŠ DOMOV

Objevte naši širokou nabídku sortimentu včetně realizace

- **KOBERCE**
- **LÁTKY**
- **TAPETY**
- **PODLAHY**
- **NÁBYTEK**
- **STÍNĚNÍ**

Showroom PRAHA: U Nádražní lávky 5, Karlín

Showroom BRNO: Kaštanová 125a, Tuřany

léto tráví koně pohromadě na rozlehlých pastvinách na venkově.

Celkem 30 z 52 let panování královny Markéty II. sloužili starokladrubští koně v Dánsku při královských ceremoniích, jsou to například novoroční projížďka Kodaní, přijímání diplomatů, výročí v královské rodině, královské svatby nebo přesun královské rodiny na letní sídlo. Nyní budou svou úlohu plnit pro krále Frederika X.

Švédská královská jezdecká garda používá od roku 2004 starokladrubské koně pod sedlem, jezdí na nich hudebníci, a to trumpetisti. Spolu se shirským koněm, kterého v rámci této královské gardy sedlají bubeníci, se jedná o dvě jediná importovaná plemena používaná v královské jezdecké gardě ve Švédsku. V ostatních případech používají výhradně švédské teplokrevníky.

Všechny praktické stránky nákupu starokladrubských koní pro královskou jezdeckou gardu zajišťoval do roku 2019 pan Bosse Slättsjö, v současné době tuto činnost zajišťuje pan Marcus Lundholm. Nejvyšším zástupcem Asociace švédské jezdecké gardy je Carol Paraniak.

Do roku 2019 tuto roli plnil pan Olof Karlander, který již několikrát inicioval návštěvu členů této asociace v hřebčíně v Kladrubech nad Labem. Starokladrubští koně mají ve Švédsku mnoho příznivců a více než dvě stovky z nich již hřebčín osobně navštívilo, a dokonce se podílelo na výběru konkrétního koně z předvedené kolekce.

Zleva: Roger Johansen, Carol Paraniak a Marcus Lundholm. Foto archiv NHK

Juvel - Favory Eminenza XXVII - 20. Foto Felicia Murkes

Trumpetisté Švédské královské jízdní stráže. Foto Ellen Hammer

***Osobnosti**. Své zlaté olympijské medaile z Tokia budou obhajovat judista Lukáš Krpálek a také kajakář Jiří Prskavec.*

JAKÉ BUDOU OLYMPIJSKÉ HRY V PAŘÍŽI?

Resoluční slavnostní zahájení A MNOHEM VÍC!

Nejen soutěže během olympijských her přitahují pozornost fanoušků. Celosvětově sledovanou událostí je pravidelně i slavnostní zahájení, na němž si organizátoři dávají záležet jako na přehlídce kultury, historie a života v pořadatelské zemi.

Paříž zahájení vůbec poprvé v historii olympiád uspořádá mimo stadion, a dokonce se zřekne slavnostního nástupu jednotlivých zemí. Místo toho sportovci 26. července nastoupí do celkem 160 lodí a nechají se převézt šestikilometrovým úsekem centrem francouzské metropole po řece Seině. Z nábřeží a mostů je má sledovat odhadem až 600 tisíc návštěvníků Paříže. Také hudební či taneční vystoupení se odehrají na lodích přímo na hladině Seiny, centrem veselí se pak stane náměstí Trocadéro. A další unikát? Přístup na slavnostní zahájení umožní organizátoři zdarma.

OLYMPIJSKÁ MÓDA

I ten, kdo si „na první dobrou" nevzpomene, které české tenistky si šly pro medaile na olympiádě v Londýně, si zřejmě vybaví, že na stupně vítězů vystoupily v modrých holínkách. Obutí českých olympioniků jako dělané do sychravého britského počasí vyvolalo tehdy zájem po celém světě.

Český olympijský výbor ve spolupráci s výrobcem oblečení pečlivě dbá na to, aby bylo patrné propojení české kultury s pořadatelskou zemí, které i oblečením vzdává hold. Letos sportovce do Paříže vyšle v oblečení odkazující na oděv československých olympioniků na hrách ve stejném městě před sto lety. V tradičních barvách červené, modré a bílé dominuje státní vlajka s nápisem CZE.

Kolekce obsahuje tradičně trička, mikiny, kalhoty, svrchní oblečení i modré kloboučky, nechybí batůžky a ledvinka.

Na designu se konzultacemi podílely i osobnosti jako Kateřina Neumannová, Kristiina Mäki, Lukáš Rohan či Martin Doktor. Součástí české mise bude i heslo Jeden za všechny, všichni za Paříž, odkazující na motto z Dumasova románu Tři mušketýři. Krátce před startem her pak odhalí svoji nástupovou kolekci na zahajovací ceremoniál výtvarník Jan Černý.

O MEDAILE NA IKONICKÝCH MÍSTECH

Když se český obhájce bronzu Alexander Choupenitch kvalifikoval na letošní olympiádu, zasnil se a pravil: „Šerm v Grand Palais bude jedním z vrcholů her. Hezčích míst v Paříži v létě moc nebude."

Výstavní palác byl ve městě nad Seinou pro světovou výstavu postaven v roce 1900 a skutečně bude jedním z magických míst, kde se bude o medaile bojovat. Zdaleka však ne jediným. Ve stínu monumentální Eiffelovy věže se bude hrát plážový volejbal, na náměstí Svornosti rozbalí svoje stanoviště vyznavači skateboardu nebo basketbalu 3x3, na dohled barokní Invalidovny pojedou cyklisté a svoje umění si poměří lukostřelci. Unikátní může být triatlon s plaváním v řece Seině nebo hala umístěná do zeleně Martových polí. Tam se odehrají turnaje v judu a zápasech. Mezi olympijská sportoviště se dostaly i zahrady zámku ve Versailles, využité pro disciplíny s jízdou na koni.

Bojovat o sportovní nesmrtelnost se bude i na takřka „posvátných" stadionech, mezi něž patří antukový tenisový areál Rolanda Garrose nebo fotbalový Park Princů. Speciální význam pro české fanoušky má návrat na místa původního stadionu Colombes, na němž před sto lety Bedřich Šupčík vybojoval pro naši zemi první olympijské zlato ve šplhu. Letos si na opraveném stadionu zahrají pozemní hokejisté.

Olympijské kruhy organizátoři umístili na Eiffelovu věž. Kousek kovu z ní obsahuje každá z 5084 medailí, které se budou v Paříži rozdělovat.

ČESKÝ DŮM V „HŘÍŠNÉM" DUCHU

Po osmi letech se českým středobodem olympijského dění stane Český dům. Český olympijský výbor (ČOV) ho otevře v budově Cabaretu Sauvage v parku La Villette na severovýchodní straně širšího centra francouzské metropole. „V překladu je to město hříchu. Chceme být trochu hříšní a hlavně nejlepší. Dýchla na nás ta atmosféra. Má prostor vnitřní, kde je francouzský kabaret, a prostor venkovní, obrovskou zahradu. Tam mohou návštěvníci odpočívat i sledovat přenosy na obrazovce, kterou připravíme," říká Blanka Konečná, která má Český dům na starosti.

Předtím, než v letech 2021 v Tokiu a o rok později v Pekingu znemožnila fungování národních domů na olympiádách koronavirová opatření, patřily České domy k nejúspěšnějším ze všech.

V Londýně (2012) a Pchjongčchangu (2018) získaly dokonce symbolické zlaté medaile v hodnocení zahraničních médií. Na to chce ČOV navázat. Prezentovat bude českou gastronomii i umění, ale především sport v přímých přenosech a záznamech. Nabídne i sportovní kvízy a novinkou bude přehlídka minipivovarů. Vstupenky do Českého domu lze objednat na webu olympijskytym.cz/ceskydum. Vrcholem bývají vždy přivítání českých olympijských medailistů, jichž si všichni přejí zažít co nejvíce. Poprvé byl Český dům otevřen v roce 1992 v Barceloně.

POPRVÉ SE PŮJDE NA BREAKDANCE

Obáváte se, že se vám bude stýskat po baseballu, softballu a karate, které z olympijského programu vypadly? Pak je zde alternativa v podobě objevování novinky zvané breakdance, která si pod pěti kruhy odbyde svoji premiéru. Tanečníkům vstup na největší sportovní scénu světa umožnila nová úmluva s pořadateli jednotlivých olympiád s možností vybrat si jen pro svůj ročník takovou disciplínu, v níž má silné zázemí – a Francouzi jsou spolu s Američany považováni za světovou špičku, pokud jde o breakdance. Pravidla jsou poměrně jednoduchá, cílem tanečníka je výkonem na pomezí umění, tance a hudby co nejvíc ohromit porotu předváděním akrobatických figur. Oficiálně byl breakdance ve Francii uznán za vrcholový sport před pěti lety. Dostal tak přednost například před baseballem, který pro změnu milují Japonci a měl tedy svoje místo před třemi lety v Tokiu. Mimo to se na programu pařížské olympiády opět objeví surfování, skateboarding a nově uspořádané sportovní lezení.

VE JMÉNU UDRŽITELNOSTI

Není tajemstvím, že některé země po uskutečnění olympijských her nedokázaly najít uplatnění pro honosné stadiony, a například v Soči (2014) nebo v Riu de Janeiro (2016) zbyly po sportovních palácích jen ruiny. Paříž na to chce jít přesně naopak. Jenom dva stadiony budou kvůli olympiádě úplně nové – jedná se o plavecké centrum a halu pro basketbal – a pro zbytek sportovišť se využijí ta stávající. Jistě, Paříž má tu výhodu, že fantastické areály má, ať jde o fotbalovou arénu Stade de France, tenisové kurty Rolanda Garrose nebo halu Bercy. Plavci se mají vrhat do vln řeky Seiny, pokud k tomu bude v létě způsobilá.

A právě tak, jako je hala Bercy z vnějšku pokryta zelení, mají být „zelené" i celé nadcházející olympijské hry. Organizátoři šli do takových detailů, jako je zdvojnásobená nabídka jídla založeného na rostlinné dietě nebo napájení olympijské vesnice energií čistě ze solárních panelů. Sportovci budou spát na matracích vyrobených z recyklovaných rybářských sítí. Organizační výbor se také zavázal snížit počet emisí na polovinu oproti běžnému průměru

Eiffelovka u jezera Most. *Svou Eiffelovu věž bude mít také Olympijský festival, který se po dobu olympijských her bude konat u jezera Most. Celá se vytiskne na 3D tiskárně. Jak výroba probíhá, kontroloval kajakář Vavřinec Hradilek, stříbrný olympijský medailista z Londýna 2012.*

Toyota na vodík. *Automobilka posílá do Paříže 500 vozů Mirai poháněných vodíkovým palivem z obnovitelných zdrojů.*

letních olympijských her a s předstihem vysadil na 200 tisíc nových stromů a nachystali tisíc kilometrů cyklostezek, po nichž se bude prohánět o tři tisíce víc sdílených bicyklů než během obvyklého léta v Paříži.

Pozadu pak nezůstala ani Toyota, která do Paříže pošle 500 vozů Mirai poháněných vodíkovým palivem z obnovitelných zdrojů.

ZAVLÁDNE ROVNOST POHLAVÍ

Do konce 19. století zbývalo přesně dvanáct let, když se první žena na světě rozjela automobilem na delší vzdálenost. Bertha Benzová se v roce 1888 v Německu vydala na zhruba devadesátikilometrovou cestu z Mannheimu do Pforzheimu. O pět let později otevřel Nový Zéland na opačné straně zeměkoule volební místnosti ženám a přesně v roce 1900 si mohla první žena z britských ostrovů vyzvednout svůj řidičský průkaz.

Zkoušky tehdy musela Vera Hedgesová Butlerová složit ve Francii, v Paříži. A shodou okolností právě tam, ve stejném roce 1900, startovaly první ženy na olympijských hrách.

Nebylo jich mnoho, pouze dvaadvacet, čímž tvořily jenom 2,2 procent všech sportujících účastníků olympiády, přesto nesmazatelně vstoupily do historie. Byla mezi nimi i tenistka Hedvika Rosenbaumová, která pro tehdejší Rakousko-Uhersko získala první olympijskou medaili, když obsadila třetí místo ve dvouhře i ve smíšené čtyřhře.

Jako místo původu uvedla Prahu, můžeme tak mluvit o medaili pro Českou republiku.

Pro ženy na olympiádě šlo tehdy sice o nadějný začátek, o rovnoprávnosti však mluvit nemohly; povolen jim byl start pouze v „ženských" disciplínách, jako byl například zmíněný tenis.

Ještě po roce 1928 jim byly zapovězeny náročné atletické disciplíny, a to s odůvodněním jejich fyzické slabosti.

Trvalo osmaosmdesát let, než sportovkyně tvořily na olympijských hrách alespoň čtvrtinu účastníků. Nad 40 procent se podíl žen vyšplhal v Athénách před dvaceti roky a další průlom následoval v roce 2012 v Londýně. Tam měla poprvé ženské zastoupení každá ze zúčastněných výprav. Současně s tím se poměr mezi ženami a muži nadále srovnával, až letos budou obě pohlaví tvořit po padesáti procentech – poprvé v historii. Medaile se budou rozdělovat v 152 ženských, 157 mužských a ve dvaceti smíšených soutěžích.

ČAS SPORTOVNÍCH HRDINŮ

Největší sportovní hrdinové se rodí na olympijských hrách. Nelze zapomenout na heroické výkony Emila Zátopka nebo Věry Čáslavské v 50. a 60. letech minulého století, jimiž se navždy zapsali do dějin, nebo z novější doby naplnění zlatého snu Kateřiny Neumannové v Turíně 2006 nebo „nesmrtelný" zlatý hod oštěpařky Barbory Špotákové v Pekingu 2008. V každém olympijském cyklu usilují další sportovci o to, aby se zmíněným legendám byť jen přiblížili,

Český dům. *Fanoušci ho najdou v zajímavých prostorách Cabaret Sauvage, který přiblíží atmosféru francouzského kabaretu a zároveň má i příjemné venkovní posezení.*

a svoje příběhy píšou už jen tím, že se na olympijské hry probojují. Jako třeba letos družstvo kordistů, jemuž se podařil start na OH po dlouhých dvaatřiceti letech, nebo taekwondistka Petra Štolbová. Díky dvaadvacetileté obdivovatelce filmů s Rockym bude mít české taekwondo zastoupení na olympiádě vůbec poprvé!

V Paříži se představí i obhájci medailí z Tokia – oštěpař Jakub Vadlejch, brokový střelec Jiří Lipták, kajakář Jiří Prskavec nebo šermíř fleretem Alexander Choupenitch. Třeba právě mezi nimi se najde osobnost, které se podaří přivézt medaili z druhých her za sebou. V případě Jiřího Prskavce pak potřetí.

A i kdyby ne, jedno je jisté: čeští fanoušci jim budou v létě držet palce a zatleskají jim za to, že do reprezentace na olympiádě dali všechno.

EIFFELOVKA U JEZERA A MOST DO PAŘÍŽE

Přesně 1 034 kilometrů od Eiffelovy věže, postavené v centru Paříže, vyroste speciálně na letošní léto její zmenšená kopie na břehu Jezera Most. Právě tam Český olympijský výbor (ČOV) přenese atmosféru největšího sportovního svátku světa a vdechne život Olympijskému festivalu Paříž 2024. V nádherném prostředí jednoho z nejčistších jezer v České republice, vzniklého v prostoru bývalého hnědouhelného dolu, si návštěvníci užijí atmosféru olympijských her. „Po dlouhé době se konají v Evropě, a tedy ve stejném časovém pásmu. Těšíme se na společné fandění našim šampionům a jejich následné přivítání po návratu z her. Věříme, že společně vytvoříme přímý Most do Paříže," vyzdvihl motto festivalu Libor Varhaník, místopředseda ČOV.

Olympijský festival se vrací po osmi letech k jezeru, jeho předchozími hostiteli byly Praha, Ostrava, Brno a Lipno. Neméně důležitým posláním vedle sdílení olympijské atmosféry je motivace dětí a mládeže ke sportu; v parku na břehu mosteckého jezera si budou moci vyzkoušet na padesát různých sportovních odvětví.

A zmíněná kopie Eiffelovky? Specializovaná firma ji vyrobí 3D tiskem z recyklovaných materiálů z plastů vylovených z oceánů. „Mostecká Eiffelovka" bude měřit 14 metrů a výrobce při jejím zhotovení propojí 1 500 vytištěných komponentů.

Ensana Hotels Mariánské Lázně

Lázeňská tradice & dokonalá péče

ensana

Mariánské Lázně
Health Spa Hotels
Healing Power of Nature

Telefon: +420 354 655 501-9
E-mail: marienbad@cz.ensanahotels.com
www.ensanahotels.com

KALENDÁŘ PIRELLI OSLAVIL 50. edici

PRO TENTO ROK HO NAFOTIL PRINCE GYASI

Fotograf samouk, který započal kariéru fotografováním na chytrý telefon a který je nyní vyhledávaným vizuálním umělcem, se ujal jedné z nejprestižnějších publikací v oblasti fotografie a módy – ikonického kalendáře Pirelli.

Jubilejní vydání představuje eklektickou sestavu hvězd vybraných pro jejich osobní vliv a spojení s Princem Gyasim.

Prince Gyasi, umělec narozený v Ghaně, který se proslavil svými živými a působivými snímky pořízenými převážně v rodném městě Accra, se stal autorem jubilejního 50. vydání kalendáře Pirelli. Od svého prvního uvedení v roce 1964 se kalendář Pirelli stal symbolem vysoce uměleckých fotografií spojených s estetikou a krásou.

„Společnost Pirelli vždy věnovala pozornost vývoji fotografie. V záběrech mladého umělce Prince Gyasiho vidíme nový fotografický jazyk, který přenáší pozitivní energii a silná poselství a který promlouvá i k novým generacím. Jeho práce odhaluje originální estetiku; je to cesta do barev ve světě jedinečných vlastností," komentuje spolupráci Zdeněk Vacl, marketingový ředitel Pirelli pro Českou republiku.

POZORUHODNÁ SESTAVA KRÁLOVSKÝCH HODNOSTÁŘŮ A MODELEK

Edice pro letošní rok nese název Timeless, tedy Nadčasový. Oslavuje lidi, kteří podle autora zanechali výraznou stopu a jsou předurčeni inspirovat budoucí generace. „Nadčasovými se nerodíme, ale stáváme se jimi," říká ghanský vizuální umělec a vysvětluje, že jeho objekty fotografované v živých barvách a ostrých kontrastech, které Gyasiho proslavily, jsou pro něj „jako superhrdinové, ale zároveň důvěrně známými".

Jeho Veličenstvo Otumfuo Osei Tutu II, král západoafrické historické říše Asante, a světově proslulá modelka Naomi Campbell.

To jsou asi nejvíce ikonické tváře, které se objevily v kultovním kalendáři pro tento rok. „Když se podíváte na osobnosti jako Naomi – nepatří do mé generace, přesto je i naší ikonou. Něčeho takového dosáhnete jen tehdy, když jste opravdu oddaní své práci," říká Gyasi.

Pomyslnou společnost jim dělají známí autoři. Margot Lee Shetterlyová, autorka knihy Hidden Figures: The American Dream and the Untold Story of the Black Women Who Helped Win the Space Race, spisovatelka Amanda Gormanová, která na inauguraci prezidenta USA Joea Bidena v roce 2021 přednesla svou báseň The Hill We Climb, či britský spisovatel, režisér, zpěvák a hudební producent Jeymes Samuel.

Z filmových pláten sestoupily takové osobnosti jako britský herec a DJ Idris Elba, hvězda několika filmů včetně Thora, herečka Angela Bassett, držitelka Zlatého glóbu za ztvárnění Tiny Turner ve filmu What's Love Got to Do with It, a nigerijská zpěvačka, skladatelka a herečka Tiwa Savage, známá jako královna afrobeatu.

Prince Gyasi je ve svých 28 letech jedním z nejmladších tvůrců, kteří kdy fotografovali kultovní kalendář. Umělcovy múzy byly vybrány pro vliv, který měly na jeho život a myšlení, přičemž sám Gyasi k tomu přímočaře poznamenal: „Někteří z nich jsou přátelé a cítil jsem se, jako bych pracoval s rodinou, protože nás na place spojovalo pouto."

SILNÉ SPOJENÍ S RODNOU ZEMÍ

Gyasi, který se proslavil pořizováním pozoruhodných fotografických děl ze života ve svém rodném městě Accra v Ghaně, na tuto práci navázal fotografováním přímo v rodné zemi. Podle Gyasiho to byla příležitost prezentovat Ghanu a dát lidem možnost poznat její kulturu a ocenit zdejší přírodní zdroje, jako jsou kakao a zlato. Právě toto focení poctilo svou přítomností Jeho Veličenstvo Otumfuo Osei Tutu II. spolu se svou královskou delegací. Na focení v Ghaně se také objevili současná umělkyně narozená v Ghaně Amoako Boafo, americká zpěvačka Teyana Taylor, která působí také jako herečka, tanečnice, modelka a choreografka a spolupracovala s Kanyem Westem, a bývalý profesionální fotbalista Marcel Desailly, který se narodil v Ghaně, vyrůstal ve Francii a během své slavné kariéry, během níž mimo jiné

vyhrál s Francií v roce 1998 mistrovství světa, oblékal dres AC Milán nebo Chelsea.

„Je snadné poslat 3D rendery toho, co se chystáte udělat, ale až když vidíte celé umělecké dílo v reálu, pocítíte vzrušení. Takže řeknu, že společnou emocí je zde láska," popsal pocity svých múz z celého procesu Gyasi.

Kalendář 2024 je 50. ročníkem publikace, která byla poprvé uveřejněna v roce 1964. Gyasi se za objektiv postavil po Emmě Summertonové, jejíž výhradně ženský kalendář na rok 2023 nesl název Love Letters to the Muse (Milostné dopisy múze), a po kalendáři Bryana Adamse s hudební tematikou na rok 2022. Mezi další fotografické velikány, kteří kalendář nafotili, patří Richard Avedon, Helmut Newton a Annie Leibovitzová.

GYASI NABÍZÍ NETRADIČNÍ SOUHRU SMYSLŮ

Ačkoli Gyasi v začátcích experimentoval s fotoaparáty, zjistil, že nejlepší způsob, jak zachytit některé ze snímků, je chytrý telefon. Fotografoval mladé lidi v chudé čtvrti Jamestown, kde se narodila jeho matka a kde pak založil neziskovou vzdělávací organizaci Boxed Kids. Jeho snímky vyprávějí vizuální příběhy, které zachycují atmosféru a živost této komunity a představují tradice západní Afriky. Klíčovým prvkem Gyasiho tvorby je barva. Na svých snímcích používá jasné blokové barvy a výrazný kontrast, často vedle fotografovaných lidí staví zářivě červenou, modrou nebo růžovou.

Jeho odvážná estetika předkládá divákům hyperbarevnou realitu, která je někdy digitálně vylepšená a odráží umělcovy zážitky ze světa, filtrované prostřednictvím neurologického fenoménu synestézie. Vzniká tak netradiční souhra smyslů, takže někdo může „ochutnat" tvar nebo „slyšet" barvu. U Gyasiho tento jev způsobuje, že si slova spojuje s barvami. Svou práci považuje za „terapii barvami" a věří, že zrovna ony mohou mít pozitivní vliv na duševní zdraví a štěstí lidí.

KALENDÁŘ POMOHL I TENTO ROK

Kalendář se tiskne vždy jen v omezeném množství, jeho unikátnost však nespočívá pouze v limitovaném nákladu, vynikajícím fotografovi a mimořádných fotografiích, nýbrž také v tom, že není určen k prodeji. Jediný výtisk v ČR měli tak možnost získat dražitelé prostřednictvím internetové aukce.

Finální částka se vyšplhala na krásných 200 tisíc korun. „Jsme vděční všem, kteří se dražby zúčastnili a přispěli k dosažení tohoto krásného výsledku. Dražba kalendáře se stala nejen finančním úspěchem, ale také příležitostí spojit lidi ve prospěch významného dobročinného účelu," okomentoval Zdeněk Vacl z Pirelli.

Jako každý rok i letos výtěžek pomohl Masarykovu onkologickému ústavu. „Jsme nesmírně vděční za dlouhodobou spolupráci s Pirelli. Každoroční příspěvek nám pomáhá v našem úsilí poskytovat vynikající péči pacientům s onkologickými onemocněními. Výtěžek dosáhne na zamýšlený cíl, tím je nákup systému na ohřev pacientů při operacích, který zajišťuje teplotní komfort, menší krvácení při zákrocích a lepší rekonvalescenci," sdělila mluvčí Masarykova onkologického ústavu Klára Jirkovská.

Prostřednictvím svého kalendáře pomáhá Pirelli v Česku více než 20 let. Za tu dobu se i u nás stal kultovním uměleckým artefaktem a cenným sběratelským kouskem, který dokumentuje příběh naší doby. Na vzniku kalendáře v minulosti spolupracovaly ty nejproslulejší osobnosti módního, filmového či hudebního světa. Pyšnit se můžeme i českou stopou díky kultovním modelkám Karolíně Kurkové (v kalendáři v letech 2003, 2004, 2014), Petře Němcové (2013) a Evě Herzigové (1996, 1998).

EURONOVA GROUP
A MEDIA HOLDING

Tvoříme svět kolem nás...

www.euronovagroup.com

REGIO TV1

Unikátní

CELOPLOŠNÁ TELEVIZNÍ STANICE

V nedávné době začala firma Primetime Media obchodně zastupovat celoplošnou síť regionálních televizí Regio TV1.

Firma tak prodává reklamu do krajských televizí po celé České republice, mezi které patří například plzeňská ZAK TV, liberecká RTM Plus či ústecká ÚTV. Všechny tyto regionální televize jsou vlastnicky provázány s podnikatelem Radkem Novákem, se kterým jsme si o počátcích sítě Regio TV1 a jejích současných cílech povídali.

Radek Novák.

Celoplošná síť regionálních televizí Regio TV1 vznikla propojením 11 nejsilnějších krajských TV stanic po celé ČR. Co všechno se vlastně skrývá pod značkou Regio TV1?
Vlastně nejde o spojení nejsilnějších krajských televizí, do sítě a asociace, která sdružuje krajské televize, což je Asociace komerčních televizí (AKTV), patří pouze krajské televizní stanice, jež pokrývají celý kraj svým vysílacím signálem. Regio TV1 tedy sdružuje jen krajské televizní stanice. Je jich 11, protože některé stanice vysílají ve dvou krajích. Do sítě pak patří i celorepublikový zpravodajský portál regiotv1.cz. Projekt vznikl na základě majetkového vstupu společnosti Primetime Media do celkem šesti stanic. Následovala příprava dalších společných kroků v postupu integrace do této jedinečné sítě. Primetime Media připravuje pro celou síť páteřní propojovací program a také školení pro jednotlivé mediální poradce z daných stanic. Máme dramaturgické semináře a poradní zasedání, které plánuje další kroky. Významným podpůrcem projektu je vedení asociace AKTV, kde Jan Punčochář po mnoha letech stagnace vede asociaci těchto televizí vpřed a uvědomuje si, čím Regio TV1 pomáhá. Jak finančními prostředky, tak rozvojem a sdílením know-how. Osobně jsem mu za jeho práci velmi vděčný.

Čím jste jedineční? Jde hlavně o přinášení aktuálních lokálních informací?
Jedinečnost společné sítě Regio TV1 spočívá v tom, že dokážeme klientům zajistit jejich mediální kampaň právě na té části území České republiky, kde

Primetime**Media**
Unique Connection

Regio TV1

CELOPLOŠNÁ SÍŤ REGIONÁLNÍCH TV

zak.tv
PRAHATV vaše metropolitní televize
TVi
i-vysočina
kurýr TV
TV BRNO 1
rtm+
polar moravskoslezská regionální televize
ÚTV
tvmorava CELODENNÍ REGIONÁLNÍ VYSÍLÁNÍ
tvs

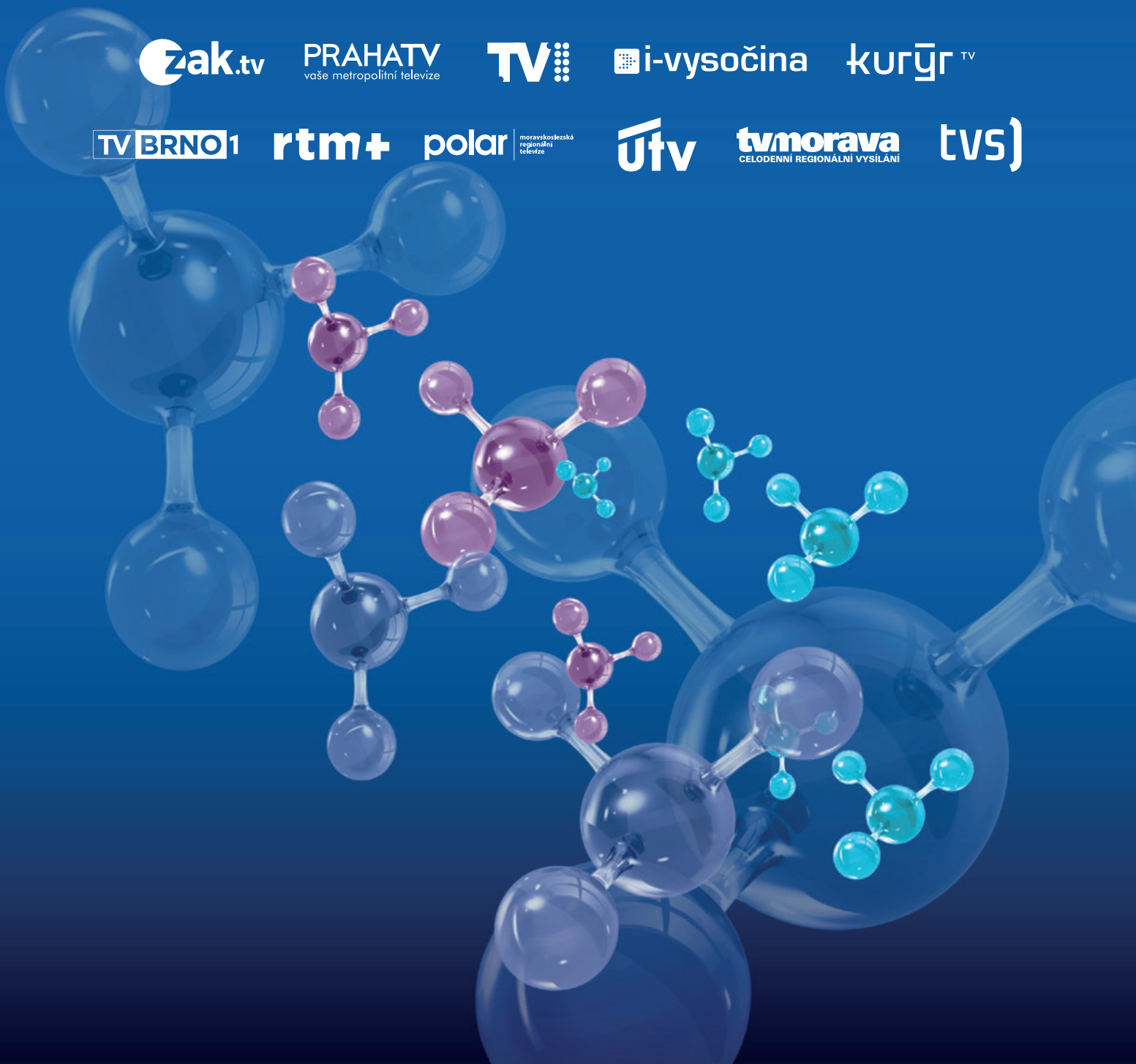

to potřebují. To je velká konkurenční výhoda. Žádný jiný televizní subjekt nedokáže zajistit reklamní kampaň třeba jen v Čechách či kombinačně vybrat ty kraje, kde klient potřebuje posílit. Zefektivňuje to vynaložené prostředky do televizního mediatypu. Nejsilnější výhodou je ale regionální zpravodajství a publicistika, která se do celostátních stanic dostává v omezeném měřítku. My přinášíme skutečně regionální zprávy, ať už jde o uzavírky, plánované stavby, kulturní události, politiku a skutečné lokální dění v každém kraji a v rozsahu, který se do celostátu nevejde.

Kde všude můžeme sledovat vysílání Regio TV1?
Krajské TV stanice po celé ČR mají stoprocentní terestrické pokrytí, tedy stoprocentní pokrytí pozemním signálem. Veřejnost nás naladí stejně dobře jako Českou televizi. Výrazným posílením je ale IPTV, neboli televize přes internetový protokol. Dnes nás můžete sledovat ve všech IPTV systémech, jako: SledovaniTV, NejTV, Telly, StarNet, Pilsfree, Nej.cz, ZapniTV, 4net.cz a netform. Stále však přibývají další. Snažíme se být v nejširším spektru IPTV provozovatelů vždy aktivní.

Jakou sledovanost má síť Regio TV1?
Sledovanost celé sítě je velmi přitažlivé číslo. Týdenní sledovanost převyšuje 2,4 milionu diváků. Pro představu – ČT24 má týdně více než 3,4 milionu diváků, kteří sledují zprávy. Nejsledovanější stanice z naší sítě jsou TV Polar, Praha TV a ZAK TV, což ovlivňuje i demografická skladba.

Jsou tato čísla konkurenceschopná s čísly celoplošných televizních stanic jako Prima či Nova?
Samozřejmě je nutné se na sledovanost dívat optikou, s čím soutěžíme a čím soutěžíme – tedy: ve srovnání s celonárodními stanicemi je síť Regio TV1 konkurenceschopná na týdenní bázi sledovanosti zpravodajství. Například CNN Prima News sleduje méně diváků, cca 1,7 milionu za týden. Pokud bychom ale srovnávali ostatní obsah, publicistiku, tak jsou naše čísla horší. V segmentu zábavy však nesoutěžíme, protože to není náš prvořadý cíl. Regionální televizní stanice vznikly s cílem zvýšení plurality zpravodajství a tento obsah u nás divák i hledá. Průměrný divák sleduje Regio TV1 20 minut denně a hledá u nás aktuální zprávy, ne zábavný kontent.

Jaké typy pořadů síť přináší?
Jak jsem již zmínil, Regio TV1 přináší zpravodajství z regionů celé České republiky. Programová skladba je v jednotlivých stanicích v síti rozdílná – až na jednotící pořady, které jsou v celé síti stejné. Tyhle pořady jsou zatím tři. Další se budou postupně zařazovat. Jde o Týden v regionech, Putování v regionech a například Dobré zprávy z regionů. Program je doplněn dalšími pořady s regionální tematikou.

Redakční tým ZAK TV.

Kdo je typickým divákem skupiny Regio TV1? Jaký okruh diváků oslovuje?
Oslovujeme diváky z široké demografické skupiny. Nicméně nejsilnější věkovou skupinou je skupina 40+. Musím přiznat, že slabší skupinou jsou pro nás teenageři a děti, které zatím příliš neoslovujeme. A je to logické. Teenagery zprávy příliš nezajímají.

Můžete zhodnotit, jaké úspěchy za sebou Regio TV1 už má?
Myslím, že hlavním úspěchem bylo dát to celé dohromady. Dříve totiž bylo nepředstavitelné, že by se členové asociace mohli spojit dohromady. Víte, před několika lety vznikl pokus sjednotit stanice do jednotné sítě. Bohužel se to nepodařilo a my jsme to měli o to složitější. Majitelé jednotlivých stanic byli kvůli dřívějšímu pokusu skeptičtí a příliš naší iniciativě nevěřili. Považuji proto jednotnou funkční síť, kde funguje obchod, programové prolnutí a aktivní výměna know-how, za velký úspěch. Dalším úspěchem je, že se nám daří oslovovat náročné klienty s nabídkou komunikace jejich aktivit. Rovněž vznikl on-line portál, který automaticky shromažďuje zpravodajství – čtenář tak může navštívit pouze jednu adresu, a ne všech 11. Naším společným úspěchem je to, že naše moderátory vidíte v celonárodních stanicích, takže velmi často vychováváme moderátory a kameramany pro celonárodní stanice. Je to ocenění naší práce v regionech, že ji děláme dobře.

Jaké jsou dnes cíle Regio TV1?
Absolutně prvořadým cílem je větší programové prolnutí, nikoliv však jen obsahové, protože to je naše největší konkurenční výhoda. Mám tím na mysli zavedení více diskuzních pořadů. Pořadů na stejné téma, ale s regionálním zaměřením – tak, aby pořad obsahoval skutečně lokální pohled na stejné celorepublikové téma, ale měl jednotnou dramaturgii. Přiblížení vizuální identity znělek, pořadů, studií a rozšíření do dalších distribučních cest, jakými je například satelit, ale i O2 TV apod. Pravidelnou komunikací chceme zvýšit osvětu existence naší sítě. A třeba i společně investovat do technologické a distribuční sítě v regionech, kde je to nutné.

Děkujeme za rozhovor.

Charitativní hokejová show v Pardubicích - zleva tým domácích a HC OLYMP PRAHA.

HC Olymp

PRO BARBORKU

Když nás oslovil Nadační fond Společná šance, jestli bychom nesehráli s pardubickým místním týmem hokejovou charitativní show, ze které by putoval výtěžek pro nemocnou 4letou Barborku, jíž bylo diagnostikováno onemocnění SMA1 – spinální svalová atrofie, samozřejmě jsme kývli.

Barborka má zachovanou jen částečnou hybnost rukou a nohou. Nemůže sama dýchat, jíst ani mluvit. Přesto všemu rozumí. Její stav vyžaduje intenzivní péči blízké osoby.

Nadační fond Společná šance, který zaštítil tuto akci, byl založen Tomášem Svatoněm v roce 2017 z vlastních finančních prostředků. Není financován z žádných veřejných zdrojů a nemá žádné placené zaměstnance. Fond podporuje znevýhodněné osoby v tíživých životních situacích, s regionálním zaměřením na Pardubice a východní Čechy.

Po vzájemné dohodě jsme vybrali termín exhibice sobotu 2. 3. 2024. Proti HC Olymp Praha nastoupily osobnosti města Pardubic. A osobnostmi se to tu opravdu jen hemžilo.

Za tým HC OLYMP PRAHA nastoupil kapitán Martin Dejdar, Matěj Dejdar, Horst Siegl, Pavel Nečas, Mirek Topolánek, Miloš Knor a další, za pardubický tým nastoupil legendární Evžen Musil, Jakub Nakládal, Petr Čáslava, Tomáš Rolínek nebo herci Ladislav Špiner a Josef Pejchal.

O zábavu a doprovodný program se postarala děvčata z Olympia týmu, která představila hned dvě vystoupení v synchronizovaném krasobruslení.

Muž roku 2017 a zpěvák Matyáš Hložek proložil hokejovou benefici hudebním vstupem, nechyběl ani Beat Solčy s beatboxovým vystoupením, při kterém se tajil divákům dech. Konala se i zábavná soutěž pro diváky o ceny, kde z vylosovaných soutěžících vyhrál ten, kdo dopravil nejrychleji svého svěřence na saních do cíle.

Jako pokaždé, ani tentokrát nešlo o to, kdo prohraje či vyhraje.

Důležité bylo, že se pro Barborku vybraly peníze, které chyběly na zakoupení nového vozíku, který Barborce umožní větší samostatnost, a mamince se tím pádem dost uvolní ruce, aby se mohla věnovat také trochu více své druhé dceři a dalším činnostem v domácnosti.

Předaný šek ve výši 150 000 Kč udělal velkou radost nejen rodině Barborky, ale samozřejmě i nám.

Moc se těšíme, kdo další nás vyzve k sehrání hokejové show, která má krásnou přidanou hodnotu: pomáhat potřebným. A to se nám daří už skoro 15 let a dělá nám to opravdu velkou radost.

Těšíme se na další akci třeba právě ve vašem městě.

Text: Eva Tuháčková, Manager klubu

Barborka.

Horst Siegl.

Matěj Dejdar.

střídačka HC OLYMP Praha.

Zleva: Jakub Nágl, Pavel Vik, Matyáš Hložek, Martin Dejdar, Mirek Topolánek, Pavel Nečas, Matěj Dejdar, spodní řada: Miloš Knor.

Tomáš Rolínek.

NAŠI PARTNEŘI

Com-Sys TRADE

JAKO

FERATT PÁNSKÁ MÓDA

DayDee

střída sport

ODIN HOCKEY EQUIPMENT

METROLINE

Sedisváčkův long

ZÁVODY PSÍCH SPŘEŽENÍ

ŠEDIVÁČKŮV LONG
DEŠTNÉ V ORLICKÝCH HORÁCH
ŠKODA
MATRIX
AUTOCENTRUM
Česká asociace sleddog sportů
KRÁLOVÉHRADECKÝ KRAJ
KLUB SEVERSKÝCH PSŮ
BOHEMIA AMAROK
MUSHER'S CLUB
LONG HAIR TAILS FOR CAPS!
Kennels Favourite
ManMat

Máte rádi volání divočiny, je vaším snem se ocitnout na dosah čtyřnohým psím hrdinům a toužíte na chvíli zažít severskou a mrazivou atmosféru? To vše se vám může splnit každý rok na konci ledna v Orlických horách.

Závody psích spřežení v Deštném v Orlických horách jsou vrcholnou událostí pro všechny nadšence a milovníky tohoto sportu a zimních dobrodružství obecně. Každou zimu se tyto malebné hory promění v arktický svět, kde se více než 100 závodníků se svými odvážnými čtyřnohými kamarády vydává na nejdelší trať v České republice, aby soutěžili o to, který ji dokáže zvládnout nejrychleji.

Soutěží se v několika kategoriích, z nichž asi nelze vybrat tu nej...

Ale dovolím si napsat, že pro diváky nejatraktivnějšími jsou ty kategorie, kde je ve spřežení více psů. Maximální počet je z důvodu náročnosti tratě a terénu omezen na počet 12ti psů. Tato kategorie bývá hojně zastoupena. Vidět 6 párů nádherných severských psů, jak poslušně naslouchají povelům svého pána a jak s dokonalostí sobě vlastní zvládají nejdelší a nejnáročnější závod v naší zemi, je naprosto úchvatné. Být u toho a na vlastní oči vidět tu souhru člověka a psa je krásný zážitek, který zůstává v srdci zaryt hodně dlouho.

Tento závod se stal již tradicí a součástí Orlických hor. Ale rádi bychom připomněli ve stručnosti, jak vše vzniklo, a uvedli zde několik důležitých údajů. Historie závodu sahá až do roku 1997, kdy se konal první ročník za podpory obce Deštné v Orlických horách. Název "ŠEDIVÁČKŮV LONG" je připomínkou smutné události, kdy den před startem prvního ročníku byl jeden ze psů, sibiřský husky jménem Šedivák, zastřelen. Od toho dne nese tento závod jeho jméno.

Co začalo jako malá událost s pouhými 15 závodníky, se stalo prestižní akcí, na kterou se těší závodníci i diváci z celého regionu. Závody psích spřežení se postupně staly součástí evropského kalendáře a získávají si stále větší uznání jak u účastníků, tak u diváků.

Trasy závodu se mohou v různých ročnících mírně lišit, ale vždy vedou po malebných hřebenech a strmých úbočích Orlických hor, často procházejí i obcí Deštné v Orlických horách a překračují místní lyžařská střediska. Závod má několik etap (každá etapa je plánovaná na jeden den). Základní čtyřetapová varianta má délku kolem 200 km, v některých ročnících se jede i pět etap. Pořádala se i varianta tzv. superlongu na 333 km. Součástí závodu je i povinný bivak, kdy musheři musí se svými psy strávit noc venku a další etapa začíná brzy ráno po probuzení.

Být účastníkem tohoto závodu je velká prestiž a na startovní listině je každý rok i velká část závodníků z ciziny.

Často se jedná o okolní země jako Rakousko, Německo, Polsko apod., ale nalezneme zde i účastníky ze Švýcarska nebo např. až z Lotyšska či Itálie (nejmenujeme celý přesný seznam všech zemí za celé čtvrtstoletí konání tohoto závodu, uvedli jsme jen příklady, a tak se omlouváme těm, jejichž zemi jsme neuvedli, vážíme si všech účastníků a děkujeme, že svou zemi u nás reprezentujete). Největší podíl však stále mají čeští závodníci, je tak vidět, že tento sport je v naší zemi stále populární a věnuje se mu velký počet milovníků těchto náročných závodů.

Od nepaměti je pes spojován s člověkem, ale jen málo věcí zůstalo z původního účelu tohoto soužití. Právě závody psích spřežení jsou jednou z nich. Týmová práce, drsnost tohoto sportu, láska ke psům, všem zvířatům a přírodě nás na těchto závodech láká. Závod je také důkazem, že staré tradice a dovednosti mají stále své místo v moderním světě.

Více info na: http://czechlongtrail.com
Za celý pořadatelský tým: **Pavel Kučera**, ředitel závodu

Text a foto z archivu: Petra Plisková

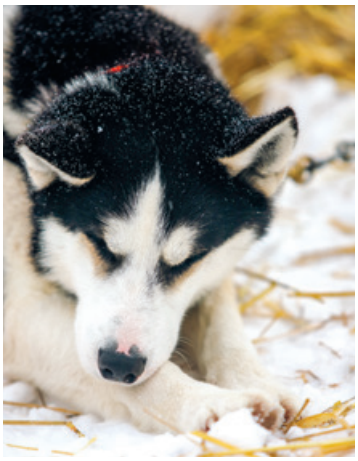

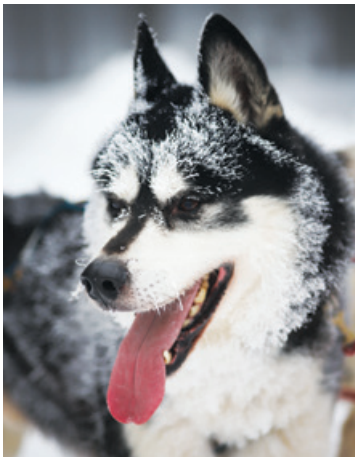

Pětačtyřicetiletý Tomáš Popp organizuje již 14 let farmářské trhy v Plzni. Na svém kontě má řadu gastronomických úspěchů.

Tomáš Popp

VÁŠEŇ PRO JÍDLO MÁM OD MALIČKA

Miluje vaření od malička. Během svého života se díky kontaktům v Asociaci kuchařů a cukrářů seznámil s mnoha šéfkuchaři.

V roce 2016 převzal vedení Národního týmu kuchařů a cukrářů a o dva roky později s ním vyhrál světovou soutěž v Singapuru. V roce 2018 se tým rovněž umístil na Světovém poháru v Lucembursku. Pro časopis Prestige se rozpovídal o svých dalších úspěších a také třeba o tom, co rád dělá ve svém volném čase.

Na začátku února tohoto roku se v německém Stuttgartu konala největší mezinárodní gastronomická soutěž na světě – IKA/Culinary Olympics. Český národní tým kuchařů a cukrářů, jehož jste členem, si z kulinářského klání přivezl stříbrné medaile. Jak si ceníte tohoto úspěchu? Co pro vás znamená?
Pro juniorský i seniorský tým je to historický úspěch. Přesto jsme mířili výše, nicméně čtyři stříbrné medaile rozhodně ostudou nejsou. Ostatní týmy, stejně jako my, se také stále zlepšují. Víme však, na čem musíme zapracovat. V technické části jsme srovnatelní s nejlepšími státy. Ale děláme zbytečné chyby, které nás stojí lepší umístění. Samozřejmě je hodnocení chutí hodně subjektivní, ale řekl bych, že alespoň u seniorů je umístění a hodnocení spravedlivé. Hodně jsme se zlepšili v disciplíně Chefs table. Hned na jaře začneme trénovat na Světový pohár v Lucembursku, který se uskuteční v listopadu 2026.

Jak takováto kuchařská olympiáda vlastně vypadá? Kolik národních týmů na ní soutěžilo a jak vypadalo zadání úkolů pro jednotlivé týmy?
Vlastně je to dost podobné jako u sportovních olympiád. Čtyři roky se celý tým připravuje, trénuje a precizuje menu i jednotlivé pracovní kroky. Na jedno místo se sjede více než 20 národních týmů a ty soupeří ve dvou disciplínách. V soutěžních kuchyních, přístupných veřejnosti, tým šesti kuchařů a cukrářů připravuje nejdříve 110 porcí třichodového menu. Na přípravu menu má tým šest hodin. Druhou disciplínou je Chefs table, kde se připravuje zhruba 10 chodů pro 12 osob. Chefs table musí tým připravit za pět hodin. Zde opět může veřejnost pozorovat týmy při práci. Záda šesti členům týmu kryje "myč" nádobí a zbytek týmu. Myč nádobí je jednou z nejdůležitějších osob v týmu. Leží na něm velká porce zodpovědnosti. Práci týmu hodnotí technická a degustační porota. Na kuchařskou olympiádu ve Stuttgartu vyrazily a úspěšně reprezentovaly i další týmy z České republiky. Ty soutěžily například v kategorii regionální týmy (Intergast tým) nebo v cateringu (Aramark tým, Nestleé tým).

Je tato olympiáda podobná kuchařským show, které známe z televize?
Tak trochu ano. Stres a soustředění jsou podobné. Rozdíl je v tom, že jsme na soutěž připraveni, máme natrénováno a jídla připravují kuchaři a cukráři profesionálové. Diváci se mohou podívat, jak týmy vaří, protože soutěžní kuchyně jsou otevřené. Z České republiky jsme měli podporu z naší Asociace kuchařů a cukrářů, takže jsme měli na své straně i fanoušky. Tradičně nejvíce fandí Švédové – zpívají, mají různé převleky a tak dále. Atmosféra je zde jako na hokeji.

Za přípravu jakého jídla získal váš tým stříbrnou medaili? Je v rámci této soutěže čistě na vás, jaké suroviny na soutěžní menu zvolíte?
Získali jsme dvě stříbra za Restauraci Národů a Chefs table. Popis disciplín jsem již nastínil výše. Suroviny jsou definované volně. Při přípravě třichodového menu jsme měli na předkrm použít rybu a mořské plody, v hlavním chodu pak jakékoliv maso. V dezertu jsme měli za úkol kombinovat techniky a textury. Podobné je to na Chefs table, kde je však i zadání veganský chod. Ale jedna surovina byla povinná, a to telecí květová špička. Jinak je výběr surovin na nás.

Jak a kdy jste se dostal k vaření? Vaříte doma rád? A jaké jídlo nejčastěji?
Vášeň pro jídlo mám od malička. Od zhruba druhé třetí třídy jsem věděl, že se chci vaření věnovat. Sledoval jsem na německé televizi vaření Paula Bocuse, což je takový táta všech kuchařů mojí generace. Naprosto mě nadchlo nejen vaření, ale i energie a celkově prostředí kuchyně. Pak už to byla přímá cesta na kuchařský učňák a pokračování ve studiu. Jinak doma vařím poměrně často, především jednoduchá jídla postavená samozřejmě na produktech z Farmářského obchodu nebo farmářských trhů v Plzni. Důraz na kvalitní suroviny by měl být rozhodně nejdůležitější aspekt vaření nejen doma, ale i v restauraci. U plotny netrávím hodiny, uvařeno mám zhruba za 20 až 30 minut. Nejčastěji jíme asi jídla z kuřecího masa v různých formách – asijská, indic-

absolutum group

ORIGINÁLNE A JEDINEČNÉ MIESTA S NAJLEPŠÍMI SLUŽBAMI, ŠTÝLOVÝM VYBAVENÍM A SPOKOJNÝMI KLIENTMI

ČESKO PRAHA

absolutum hotel ****

salut restaurant

SLOVENSKO – ŽILINA

SOHO wellness

SLOVENSKO – ZÁZRIVÁ

Jánošíkov dvor

SEYCHELY MAHÉ

SEYCHELLES VILLAS

www.absolutumgroup.com

ká, ale i klasicky pečená nebo ve formě řízku. Hodně jíme i v restauracích. V Plzni je rozhodně jednička bistro Štipec a pak hurá na kávu do některého podniku z rodiny Frenchie.

Jaké jídlo je vaše nejoblíbenější a proč?
Nejoblíbenější jídlo asi nemám. Každý den mám chuť na něco jiného, ale smaženým kuřetem nebo skvělou pastou nikdy nepohrdnu. Těstoviny mám hodně rád. Často jím asijské jídlo, v Plzni je rozhodně nejlepší od Korjo Saram, což je korejské bistro. To je skutečně soul food. Osobnost kuchaře, která se do jídla otiskne, je pak v jídle i cítit. Možná to zní trochu esotericky, ale já to tak cítím. Některé jídlo vám doslova vykouzlí úsměv na tváři. Musí být samozřejmě skvěle technicky připravené, z výborných surovin, ale dokonalé jídlo tvoří i přístup kuchaře nebo cukráře.

V Plzni jste stál u založení farmářských trhů před 14 lety. Jak se podle vás za tu dobu proměnila nabídka produktů na trzích? Přibylo prodejců a nakupujících?
Letos je to skutečně už patnáctá sezóna. Letí to. Začínali jsme s deseti stánky a dnes můžete každou sobotu na trhu nakupovat od zhruba 45 prodejců. Sortiment je podobný, ale o hodně pestřejší. Na trhu si nakoupíte skvělou zeleninu, maso, čerstvé pečivo, uzeniny, ryby, mléčné výrobky (kozí, kravské, ovčí) nebo čerstvé těstoviny. Na farmářských trzích v Plzni můžete udělat nákup na celý týden. A děje se tak. To také naše trhy odlišuje od jiných trhů, jako třeba v Praze, kde lidé často tráví volný čas a k tomu nakupují. V Plzni se hlavně nakupuje, a to skutečně skoro na celý týden. Prodejci si naše trhy pochvalují právě kvůli dobrým prodejům, ale oceňují i atmosféru a přátelský přístup nakupujících. A těch je stále více. Prodeje se v posledních letech logicky trochu propadly, ale ne nijak dramaticky. Faktem je, že na našem trhu v Plzni nakoupíte skvělé sezónní jídlo za férové ceny. Ceny a kvalita jsou s jiným typem maloobchodu nesrovnatelné. Navíc nakupujete přímo od výrobců. Mimo trhů můžete nakupovat i u nich na farmách.

Jak hodnotíte spotřební chování zákazníků plzeňských farmářských trhů z hlediska zvýšení cen nabízených produktů?
Ceny se samozřejmě logicky zvedly, ale je to dáno zdražením vstupů. V loňském roce dělali zákazníci jen o něco málo skromnější nákupy. Ale kdo jednou ochutnal jídlo z malých řemeslných farem a výroben, zůstává mu věrný.

Kde a jak nejraději trávíte svůj volný čas?
S manželkou jsme nejčastěji v lese. Jezdíme rádi na Šumavu nebo do Českého lesa. Takže nejčastěji chodím. A chodím také rád a pravidelně cvičit.

Začátkem února se v německém Stuttgartu konala největší mezinárodní gastronomická soutěž na světě – IKA/Culinary Olympics. Český národní tým kuchařů a cukrářů, jehož je Popp členem, si z kulinářského klání přivezl stříbrné medaile.

Poslední farmářské trhy v Plzni v roce 2023.

Finále Vánoční nostalgie.

Amfora v zimě URČITĚ NESPÍ

Na rozdíl od profesionálních fotbalistů, kteří hrají i na ledu, sněhu a blátě, si fotbalová Amfora vždycky počká až na hřející letní sluníčko. Tedy až na jednu výjimku.

Členové Amfory si splnili už řadu klukovských snů. Projeli celý svět a nastoupili tak i na věhlasných stadionech proti stejně věhlasným soupeřům.

ČLENOVÉ AMFORY V DRESU SVĚTOVÉHO VÝBĚRU ANEB SPLNĚNÝ SEN...

Ale to, co zažili na pražském Strahově na umělé trávě Sparty vloni 28. 11., kdy se uskutečnil fotbalový zápas v rámci projektu Football for Peace a na podporu svobody náboženství nebo přesvědčení, bylo skutečně unikátní. Utkaly se zde týmy osobností BLUE a ORANGE. Na hrací ploše, za hustého sněžení, zářily mezi dalšími účastníky velké fotbalové hvězdy. Angličan Steven Caulker z týmu Tottenham Hotspur, Senegalec Oumar Niasse z Evertonu, Zimbabwan Costa Nhamoinesu, Polák Filip Kacmer Kacsmarek, Nigerijec Lewis Azaka, Američan Robert James Fritz, sparťané Bořek Dočkal a David Lafata a právě vybraní členové Amfory Antonín Panenka, Jan Fiala, Jakub Kohák, Roman Skamene, David Šimon, Stanislav Hložek a Petr Salava. Za Modré, které vedl kouč Jeff Mostyn, dlouholetý předseda klubu AFC Bournemouth, účastník Premier League, nastoupilo trio Panenka, Šimon a Salava. A nakonec se radovali z vítězství 5:3, po poločase 2:2. Atmosféra byla více než přátelská a všechno uzavřel vonící horký čaj a dobrý pocit z podpory dobré myšlenky. Členům Amfory zůstaly nejen krásné vzpomínky, ale na památku i dresy Adidas se znakem světového výběru. A komu se to vůbec kdy povede, zahrát si za Výběr světa?

Fotbal na zasněženém Strahově.

Petr Kolář.

Petr Salava s trenérem Jeffem Mostynem.

Pěvecká sestava IL BOHEMO.

Šek Hamzově léčebně předal David Kraus.

Opravdová fotbalová radost.

MÍSTO NA TRÁVNÍKU NA JEVIŠTI - VÁNOČNÍ NOSTALGIE 2023...

Divadlo Hybernia zažilo další galakoncert Vánoční nostalgie. V neděli 17. 12. 2023 tam kralovalo speciálně sestavené hudební těleso Christmas Band dlouholetého šéfa Orchestru Karla Gotta Pavla Větrovce a představilo se celkem 23 sólistů. Byli to Monika Absolonová, Ilona Csáková, Rostislav Fišer, Ilja Herain, IL BOHEMO, Petr Kolář, David Kraus, Vladimír Lichnovský (ELVIS.CZ), David Uličník a ORCHESTRION (David Uličník, Martin Blažek, Vít Blažek), Tereza Mátlová, Bohuš Matuš, Zdeněk Plech, Viktor Sodoma a The Beatles Revival. Bohatý program přinesl nostalgické hudební vzpomínky a vánoční evergreeny z celého světa. Velkým oživením bylo vystoupení stříbrného zpěváka ze soutěže Česko Slovensko má talent 2023, dvanáctiletého Matěje Plška. Cenu obdivu 2023 si odnesl miláček dětí Michal Nesvadba a svoje narozeniny spolu s diváky oslavil herec Jaroslav Satoranský. Tomu do posledního místa naplněné divadlo zazpívalo Hodně štěstí a Mnoga Ljeta. Šek pro Hamzovu odbornou léčebnu převzala z rukou Davida Krause náměstkyně léčebny Jaroslava Zavoralová. Obří projekce nabídla během slavnostního večera nové vánoční obrázky umělců malujících ústy a nohama – UMÚN Liberec. Námět, dramaturgie, scénář, režie a moderace – to vše bylo v rukou Petra Salavy. Spočítali jste, kolik členů Amfory se představilo v rámci Vánoční nostalgie? A zaujal vás tento tradiční projekt? Tak si zapište, že už čtrnáctý galakoncert Vánoční nostalgie je připraven na neděli 15. 12. 2024.

VESELÉ OBRÁZKY PETRA SALAVY...

Muž několika profesí, prezident Amfory Petr Salava, uzavřel první rok, kdy začal malovat. Svým výtvorům neříká obrazy, ale obrázky. Jsou hodně barevné a veselé. Našel si svůj styl a má za sebou už i první výstavu, když se spojil s malujícími fotbalisty Janem Bergerem a Antonínem Panenkou a podnikatelem Martinem Urbanem. S Petrem Salavou a jeho veselými obrázky můžete projet doslova celý svět. Na jeho typických čtvercových plátnech totiž najdete Amalfi, Amsterdam, Brno, Bruggy, Budapešť, Istanbul, Káhiru, La Vallettu, Madeiru, Marrákeš, Monaco, Prahu, Santorini, Tallin a mnoho dalších míst. Obrázků Petr namaloval už přes šedesát a dvanáct z nich má nové majitele, kterým přináší dobrou náladu. V roce 2024 by měl Petr Salava realizovat první samostatnou výstavu. Zatímco v rámci vernisáže na zámku Berchtold zazpíval operní pěvec Jakub Rousek, tu Petrovu samostatnou otevřou italské hity a Davide Mattioli. I ten má totiž doma Petrův obrázek, a to se svým rodným městem Fanem.

Foto: Matěj Salava, David Lejček, archiv Amfora

Majitel jednoho z veselých obrázků Petra Salavy, zpěvák Davide Mattioli.

Oslavenec Jaroslav Satoranský.

Držitel Ceny obdivu 2023 Michal Nesvadba.

KOPECKÝ
AUTOSALONY

Prázdniny se kvapem blíží, a pokud byste se chtěli letos podívat za hranice všedních dnů s novým vozem Peugeot, můžete se nechat inspirovat aktuální nabídkou přímo od obchodního ředitele autosalonů Kopecký pana Martina Vodičky.

Peugeot 3008

AUTOSALONY KOPECKÝ

služby, na které se snadno zvyká

NOVÝ PEUGEOT 3008 JIŽ V PRODEJI

V minulém čísle jsme avizovali představení nového modelu Peugeot 3008, který se právě v těchto dnech začíná prodávat. Jeho předchůdce byl bestsellerem, který si za posledních 7 let získal více než 1 320 000 zákazníků ve 130 zemích. Nový model 3008 je okamžitě rozpoznatelný linií karoserie SUV typu fastback, díky které zřejmě také získal pro značku Peugeot již devět ocenění Red Dot Award za vynikající design, a to v kategorii „Produktový design". Také předchůdce modelu Peugeot 3008 byl oceněn stejnou trofejí, a to v roce 2017. Silueta vozu je dynamická a zároveň aerodynamická. Spojuje v sobě eleganci, efektivitu a prostornost. U nového modelu 3008 byl každý detail stylu promyšlen a navržen tak, aby nabízel větší modernost a efektivitu. K elegantnímu designu boků vozu přispívá skrytí těsnění bočních oken do dveří. Počet ozdobných prvků na karoserii byl snížen a všechny chromované díly byly odstraněny.

NOVÝ PEUGEOT RIFTER DORAZIL OPĚT I S NAFTOU

Ačkoli byla dieselová varianta tohoto v ČR tak hodně oblíbeného modelu v loňském roce vyškrtnuta z nabídky, tak v novém faceliftovém provedení přijíždí Nový Peugeot RIFTER opět i s naftou. Je zřejmé, že ztráta prodejních čísel tohoto jak pracovního, tak i osobního vozu byla poměrně značná a pro výrobce celkem citelná. Jak jinak si vysvětlit tento návrat zatracovaného pohonného agregátu. Jsme přesvědčeni, že toto omlazení karoserie se lidem líbí a že i díky němu začneme na silnicích vídat zase stále více a více vozů Peugeot s novým logem značky na přední části.

NOVÝ PEUGEOT 5008 - SEDMIMÍSTNÉ SUV PRO CESTOVÁNÍ PRVNÍ TŘÍDOU

I tento model jsme minule nakousli, a i tady se představa stala skutečností. Nový model 5008 byl oficiálně představen v březnu a již za pár měsíců ho budete moci vidět i na českých silnicích. Jedná se o inovativní vůz nastavující v segmentu C-SUV nová měřítka. Nový Peugeot E-5008 se stane jediným 100% elektrickým SUV, které nabízí výjimečný prostor v kabině až pro sedm cestujících a elektrický dojezd až 660 km. Poslední novinkou u značky je kompletní omlazení celé užitkové řady Peugeot, tj. s novou tváří přijíždí trojice vydatných pomocníků pro vaše podnikání. Nový Peugeot PARTNER, Peugeot EXPERT a Peugeot BOXER. Značka Peugeot patřila v minulých letech několikrát za sebou k těm nejúspěšnějším v prodejích užitkových vozidel a Autosalony Kopecký byly několikrát po sobě jejím nejúspěšnějším prodejcem. Omezení výroby v uplynulých letech nás z té nejvyšší příčky bohužel sesadilo, ale my pevně doufáme, že toto omlazení nás zase vrátí zpátky na vrchol. Pokud tedy potřebujete v tento okamžik řešit otázku pořízení nového vozu, servisu, chcete se inspirovat na dobu pozdější či přemýšlíte o tom, jak letos na dovolenou, nebo jen uvažujete o tom stát se Pežoťákem, jsme tu pro vás na telefonech, mailech, přes web či sociální sítě. Aktuálně nás najdete v rámci ČR na pěti provozovnách AUTOSALONŮ KOPECKÝ (Praha, Vysoké Mýto, Bystřice n. Pern., Ústí nad Labem (BMW) a Pardubice). Hlavně ale nezapomeňte, že poskytujeme služby, na které se snadno zvyká.

Více informací na www.kopecky.cz případně www.pezotak.cz nebo www.kopeckybmw.cz či kopeckyrent.cz.

Peugeot Rifter

Peugeot 5008.

Peugeot LCV řada

Olympijská kvalifikace PLNÁ EMOCÍ

Posádka 49eruFX Zosia Burska a Sára Tkadlecová, která se kvalifikovala na olympiádu.

Last Chance Regatta skončila v pátek 26. dubna ve francouzském Hyeres. Přinesla radost i zklamání. Viděli jsme slzy štěstí, slzy bolesti i velký smutek.

Šest dnů prožívali závodníci i trenéři nervy drásající chvíle na vodě stejně jako fanoušci u počítačů při živém sledování jednotlivých rozjížděk. Pro Česko byl závod velmi úspěšný – tři naše slečny – Zosiu Burskou se Sárou Tkadlecovou na 49erFX a Kateřinu Švíkovou na iQFoilu – uvidíme na olympiádě. Paříž 2024 bude tak devátými olympijskými hrami v řadě, od Barcelony 1992, na kterých český jachting nebude chybět.

IQFOIL ŽENY

Dvě třídy měly své finálové jízdy ve čtvrtek 25. dubna. Již ve středu jsme však zažili chvíle obrovské radosti, když Kateřina Švíková vyjela místo pro Česko na olympiádě. Bylo to jasné ještě před medailovou rozjížďkou, do které šla z prvního místa a nemohla tak skončit hůř než třetí. Navíc se do desetičlenného finále probojovaly všechny tři Češky! První slzy jsme zažili, když Kristýna Piňosová, členka RODOP Junior iQFoil týmu, vypadla ve čtvrtfinále. Osmnáctiletá závodnice rozhodně ještě neřekla poslední slovo a další výzvou pro ni bude za čtyři roky Los Angeles. Barbora Švíková vyhrála jak čtvrtfinále, tak semifinále a ve finále skončila za svou sestrou těsně druhá. Nevídaný úspěch českého windsurfingu! Na olympiádu s největší pravděpodobností pojede starší ze sester Kateřina Švíková.

IQFOIL MUŽI

V této třídě se o svou čtvrtou účast na OH pokoušel Karel Lavický. To se bohužel nepodařilo a jeho bohatá závodní kariéra na nejvyšší úrovni se tak s největší pravděpodobností uzavře. V Last Chance Regattě Karel Lavický skončil na 30. místě. Nejlepším z naší trojice byl David Drda, člen RODOP Junior iQFoil týmu, na 20. místě. I on je naší velkou nadějí do budoucna. Úspěšný podnikatel Jakub Zíma si účastí na kvalifikační regatě plnil svůj windsurfařský sen a skončil na 45. místě.

Sestry Kateřina a Barbora Švíkovy s trenérem poté, co obsadily první a druhé místo v závodě.

FORMULA KITE MUŽI

Vojtěch Koška byl po základní části, v níž jezdil výborně, sedmý a postoupil do semifinále. Vstoupil do něj skvěle, když vyhrál první jízdu. Stačilo, aby druhou rozjížďku vyhrál favorit – polský závodník a společně by postoupili do finále. Bohužel ale Polák spadl pouhých 100 metrů před cílem z prvního místa a ostatní ho předjeli. Musela se tak jet další jízda. Vojtu to rozhodilo, fanoušci u počítačů tajili dech. Pak přišla penalizace za příliš dlouhý pobyt u člunu mezi jízdami. Trenér se snažil Vojtu povzbudit a zapomněli na čas... Tím se kompletně změnil bodový součet a Vojta do finále nepostoupil. Navíc kvůli penalizaci spadl až na celkové 9. místo. Z tohoto závodu se kvalifikovalo na olympiádu pět zemí, ale je vysoce pravděpodobné, že se uvolní další dvě místa, protože některé země své již kvalifikované závodníky kvůli jejich nízké výkonnosti na OH nakonec nepošlou. Místa budou alokována na další dvě země v pořadí, takže pro celkově šestou a sedmou zemi. Vojta skončil na osmém místě v pořadí národů. Bylo to tak blízko! Zklamání bylo obrovské. Ale za čtyři roky Vojta podle svých slov už nebude bojovat o kvalifikaci na olympiádu, ale rovnou o olympijské medaile! Věří ve své schopnosti a zlepšení. Náš druhý závodník, Jindřich Houštěk, vybojoval 33. místo.

FORMULA KITE ŽENY

Mezi ženami skončila na 16. místě amatérka Monika Žižlavská, jednačtyřicetiletá uroložka z Jihlavy. Potvrdila, že bez trenéra a bez profesionální přípravy dnes už není možné se ve vrcholovém sportu prosadit. Na 19. místě skončila juniorka Dominika Braunová, jejímž cílem je olympiáda v roce 2028 v Los Angles.

49ERFX

Posádka našeho 49eruFX Zosia Burska a Sára Tkadlecová se po celý závod pohybovala na hranici kvalifikace. Dvě místa byla přidělována pro tzv. Developing Nations, kam Česko patří. Nebyli jsme si vůbec jistí, že je to opravdu tak a že světová jachtařská federace World Sailing místo opravdu přidělí. Po základní části byla naše posádka na devátém místě a postoupila do medailové rozjížďky. Podle našich propočtů bylo už jisté, že se kvalifikovala. Ale ani holky, když přijely na břeh, tomu nevěřily. Až před sedmou hodinou se skvělá zpráva potvrdila – místní televizní štáb přišel za naší posádkou natáčet rozhovor. Oficiální potvrzení od World Sailingu přišlo až o den později, po skončení medailové rozjížďky, v níž holky dojely na 8. místě a celkově skončily desáté. Zosia Burska a Sára Tkadlecová vybojovaly účast na olympiádě! Jejich cílem v přípravě jsou až hry v roce 2028, ale zvládly to o čtyři roky dříve!

ILCA 6

Ve třídě ILCA 6 se začátek závodu vydařil Lindě Dokoupilové, po prvním dnu držela třetí postupové místo. Hned za ní byla Klára Himmelová, která se po většinu času pohybovala v první desítce. Závěr se ale nejvíc povedl Alessii Palanti, která se vyhoupla na 11. místo a stala se nejlepší Češkou v závodě. Po protestech navíc přišla zpráva, že se posunula na 10.

NAŠI PARTNEŘI

RODOP
Hlavní partner Junior iQFoil Teamu

VICTORIA

HELLY HANSEN

OLYMP
CENTRUM SPORTU MINISTERSTVA VNITRA

místo a dostala se tak do medailové rozjížďky. Bodová ztráta na první tři místa, z nichž se dalo kvalifikovat na olympiádu, byla ale příliš veliká.

Klára Himmelová závěr závodu pokazila a skončila třináctá. Svůj díl smůly si vybrala Linda Dokoupilová, která si v poslední rozjížďce vykloubila rameno. Byla transportována na břeh a následně do nemocnice, kam s ní odjela Alessia Palanti, aby ji podpořila. Její trenér zatím dopravil na břeh loď i člun. V 11 hodin večer byla Linda stále na vyšetření v nemocnici, když se Alessia dozvěděla, že v pátek 26. dubna bude ještě závodit v medailové rozjížďce. V nemocnici ji vystřídal trenér Lindy. V závěrečné medailové rozjížďce pak dojela Alessia na druhém místě a celkově se posunula na osmé místo, což je skvělý výsledek, ale bohužel to na kvalifikaci nestačí. Linda v závodě skončila na 21. místě. Všechny tři jsou ale velmi mladé, a pokud budou spolupracovat, tak jednu z nich na příští olympiádě určitě uvidíme.

ILCA 6

Zdravotní problémy postihly i Ondřeje Teplého, který závodil ve třídě ILCA 7. Od začátku se necítil dobře, poslední dny závodu na vodě zvracel. Snažil se závodit do poslední chvíle, bohužel v závěru to už nešlo. V závodě skončil na 43. místě. Nejblíž ke kvalifikaci měl na únorovém mistrovství Evropy, kde mu chybělo pouhých devět bodů. Ondra už má rodinu, tak uvidíme, jestli bude v kampani pokračovat i na další olympiádu.

Každopádně je skvělé, že máme tři olympioničky pro Paříž 2024 a velmi silný mladý tým, který se předvede v plné parádě na olympiádě 2028 v Los Angeles.

Text: Eva Skořepová
PR manažerka Českého svazu jachtingu

Alessia Palanti, ILCA 6.

Dominika Braunová, Formula Kite.

Kateřina Švíková se ve třídě iQFoil kvalifikovala na olympiádu.

Oslava kvalifikace na olympiádu A NEFORMÁLNÍ SETKÁNÍ S NOVINÁŘI, JACHTAŘI A PŘÁTELI

V pondělí 29. 4. po návratu našeho úspěšného týmu z Hyeres se v pražském klubu YC CERE konala parádní oslava a setkání s novináři, jachtaři a přáteli našich olympioniček Kateřiny Švíkové, Sáry Tkadlecové a Zofie Burské.

Naše olympioničky: Zosia Burska, Sára Tkadlecová a Kateřina Švíková.

Na pódiu jim nejdříve pogratulovali předsedové jejich mateřských klubů – za YC CERE Karel Bauer a za Jachtklub Toušeň Pavel Winkler. Květiny za Český svaz jachtingu předal člen VV ČSJ Martin Soušek. Dárky předala také ředitelka Victorie VSC Lenka Kovářová. Všechny tři dívky jsou totiž vysokoškolačky, studentky pražské UK, a jsou zařazeny do programu stipendií Victorie.

Natočit rozhovory přijela Česká televize, Radiožurnál Sport, nechyběly ČTK, Seznam Zprávy, Deník Sport, sport.cz, České noviny, Sportovní listy, i-Journal ani další média.

Atmosféra byla skvělá, František Bauer, generální manažer YC CERE v roli moderátora, pak položil holkám několik otázek:

Bylo neuvěřitelné, že kvalifikační regatu ovládly sestry, které svedly opravdu zajímavý vyrovnaný souboj. Bára skončila druhá, i ona by nominaci pro Česko vyjela, a stejně tak Kristýna Piňosová, která byla devátá. Byl to neuvěřitelný úspěch pro celý český windsurfing. Kačko, pomáhá ti síla našeho týmu k tvým výkonům?
Kačka: Se sestrou se hodně podporujeme a jsme skvělé sparing partnerky. A určitě je skvělé vědět, že když se to nepovede mně, jedna z ostatních mě zastoupí.

A jak je to u vás v českém týmu 49eru?
Sára: Je to narvaný, nabušený, a tak jsme rády, že jsme to vyjely právě my dvě (smích). /V současnosti jinou posádku na 49eruFX nemáme./

Je lepší jezdit v takhle „nabušeném" týmu, anebo byste radši měly velkou konkurenci, jakou mají naše windsurfařky?
Zosia: Myslím si, že je strašně fajn mít tým. Teď v Hyeres jsme měli týmovou večeři, kde byli všichni čeští reprezentanti. Strašně jsme si to se Sárou užily a cítily jsme kousek tepla domova ve Francii.

Nálada v českém reprezentačním týmu je dobrá?
Sára: Určitě skvělá, všichni měli při té večeři dobrou náladu.

Na kvalifikační regatě chybělo strašně málo Vojtu Koškovi k tomu, aby se nominoval na olympiádu, byla to opravdu obrovská a děsná smůla, také chci zmínit obětavou pomoc Alessie Palanti Lindě Dokoupilové. I my tady v Česku na dálku jsme cítili týmový duch a hodně jsme fandili. Pomáhalo vám to a věděli jste, jak moc vám tady fandíme?
Sára: Tušily jsme. Vaše podpora byla strašně cítit a teď tady - to je neuvěřitelný!
Zosia: Já bych chtěla říct, že Vojta Koška nás se Sárou ještě v neděli v 6.15 ráno vezl autem na letiště, a že

je tak taky náš hrdina. Se Sárou jsme si smazaly sociální sítě, takže jsme nečetly žádné příspěvky, ale cítily jsme všechnu tu energii na dálku.

V kolika letech jste začínaly jezdit?
Kačka: Kolem 6 let.
Sára: Já taky v šesti.
Zosia: Já v 11 letech.

Co jste na lodi jedly?
Sára: Máme s sebou jenom přesnídávky, to je jediný, co jíme na lodi. Je to jakákoli dětská výživa z Lidlu.
Zosia: Ono je totiž riziko, že se to jídlo vrátí...

Kdy se bude v Marseille závodit?
Sára: 49erFX začíná 28. července. Kačka: iQFoil taky.

Budete na olympiádě bydlet spolu?
Sára: Slyšeli jsme, že jsou pokoje jen po dvě, ale chtěly bychom bydlet spolu.
Zosia: Chtěly bychom nejlépe jedno velké letiště.

První, co nám do CERE Zosia po úspěšné kvalifikaci volala, bylo, že se moc omlouvá, ale že musí zrušit tréninky na příměstských táborech, protože bude na olympiádě. Jaké máte plány předtím, než olympiáda začne?
Kačka: Já začnu už za dva týdny trénovat v Cádizu.
Sára: My jedeme už za dva dny na mistrovství Evropy, které je jen kousek od Hyeres, a pak chceme trénovat v Marseille a v Zadaru.

Co byste vzkázali holkám a klukům, kteří se chtějí dostat na olympiádu?
Sára: Trénovat, co to jde!
Zosia: Aby neztráceli naději, cesta je to klikatá, chodí to ve vlnách, jednou jste nahoře a jednou dole, nikdy nevíte, kdy přijde ten zlom, kdy přijde ta regata, kde se vám zadaří a nakopne vás to, jako se to stalo nám. Takže určitě vydržet a nevzdávat to.

Děkujeme Yacht Clubu CERE a Jachtklubu Toušeň za organizaci akce, Českému svazu jachtingu, Victorii VSC i dalším za dárky pro naše úspěšné reprezentantky i všem médiím za podporu.

Text: Eva Skořepová
PR manažerka Českého svazu jachtingu

Vojtěchu Koškovi ve třídě Formula Kite kvalifikace unikla jen velmi těsně.

Ondřej Teplý, ILCA 7.

Třída 49erFX po startu jedné z rozjížděk.

GREEN VILLAGE
GOLF RESORT KONOPIŠTĚ

Real-Treuhand
Raiffeisen Immobilien

přírodní biotop v podobě dvou jezer
wellness & spa či sportovní vyžití přímo za okny

dvě členství v GC Konopiště ZDARMA
u jamky č. 16 D'Este

25 RD / dispozice 4 - 5+KK / 107-144 m²
pozemky včetně oplocení 350-540 m²

HLEDÁTE BYDLENÍ V PŘÍRODĚ, VÍKENDOVÝ RELAX, NEBO BEZPEČNOU INVESTICI?

ZKOLAUDOVÁNO / IHNED K NASTĚHOVÁNÍ!

www.GREENVILLAGE.cz

GOLF RESORT KONOPIŠTĚ (30 MIN OD PRAHY)

Díky všestrannosti, umělecké duši a citu pro design zažívá rozvíjející se značka české podnikatelky a zakladatelky Podnikatelské platformy Helas, Heleny Kohoutové, opravdový boom. Eternal by Helena, to už není jen vůně květinových káv, ale i nová kolekce čajů, ryze přírodních sirupů a také art kolekce, jejíž energie vám prozáří den.

Stylově

S ETERNAL BY HELENA

Eternal by Helena přináší do života harmonii, radost a pohodu. Je tvořena s velkou péčí, láskou a respektem k planetě i k lidem.

Za každým produktem je mnoho hodin práce na vývoji i testování.

Ať už jde o květinovou kolekci káv, nebo neobyčejně stylové doplňky z eko kůže. S horkou novinkou ART BAG se mohou stát originální malby Heleny Kohoutové součástí vašeho dne. ART BAG je totiž víc než obyčejná „taška".

Je živým uměním a inspirací pro všechny nekonvenční a nezávislé ženy.

Stane se skvělým pomocníkem, když kabelka nestačí, a vy si přesto chcete zachovat styl. Vaše nákupy i běžné aktivity s ní dostanou nový rozměr. Bude vám to slušet s nákupem, cestou na cvičení i na pikniku v přírodě.

Podnikatelská platforma Helas – Budujeme hrdé Česko

Podnikatelská platforma Helas – Budujeme hrdé Česko systematicky od roku 1997 sdružuje české podnikatele, podnikatelky, manažery a majitele firem, zástupce významných korporací a institucí a řadí se k největším akceschopným byznysovým komunitám v České republice.

Se svými projekty Ocenění Českých Lídrů, Ocenění Českých Podnikatelek a Ocenění Českých Exportérů předává ocenění těm nejlepším.

V roce 2023 vybírala díky nominaci mezinárodní společnosti CRIF – Czech Credit Bureau, specialisty na rating a scoring a odborného garanta platformy, z několika tisíc firem, kdy se ve finále utkalo o prvenství 377 ryze českých firem s celkem 137 miliardami obratu a 37 tisíci zaměstnanců.

OCENĚNÍ ČESKÝCH LÍDRŮ

Ryze české firmy se 100% českým kapitálem, ročním obratem od 200 milionů korun a zaměstnávající od 50 zaměstnanců více. Ocenění se předává ve 14 krajích a speciálních kategoriích.

www.oceneniceskychlidru.cz

OCENĚNÍ ČESKÝCH PODNIKATELEK

Ryze české firmy se 100% českým kapitálem, ve 100% vlastnictví jedné ženy a ročním obratem od 10 milionů korun. Ocenění se předává v kategorii malá, střední, velká firma a speciálních kategoriích.

www.oceneniceskychpodnikatelek.cz

OCENĚNÍ ČESKÝCH EXPORTÉRŮ

Ryze české firmy se 100% českým kapitálem, ročním obratem od 10 milionů korun, které exportují alespoň 20 % svých tržeb. Ocenění se předává v kategorii malá, střední, velká firma a speciálních kategoriích.

www.oceneniceskychexporteru.cz

Díky čistě přírodní recyklované kůži navíc uděláte krok k udržitelnosti.

Stejně stylovým doplňkem, pro změnu ovšem pro váš stůl, je prostírání z luxusní kůže, které jsme vdechli nový život, aby nezůstala pouhým odřezkem z výroby sedaček pro prémiová auta.

Opět pracujeme s autentickými motivy maleb Heleny Kohoutové.

Díky nim se z vašeho stolování může stát opravdový zážitek, každodenní rituál, co obohatí váš život. Vybraný motiv prostírání lze doplnit krásnými kávovými hrnečky a originálním tubusem s tím nejkvalitnějším sypaným čajem ve třech variantách. Tak, jako jsme si užili první slunečné dny s intenzitou léta, můžeme si užít celé to krásné období roku přinášející více příležitostí k pobytu venku, piknikům, garden party i posezení v kavárnách a na zahrádkách stylových městských restaurací. Ať už si připravíte sami na své terase chladivou či horkou variantu našeho čaje, kávu s vůní květů a bylin do svého oblíbeného hrnečku, nebo vyrazíte tyto novinky ochutnat do My Raw Cafe v Praze, pocítíte dotek péče a umění, které dělá náš život barevnějším a příjemnějším.

Veškerý prodej těchto produktů je tvořen jako „merchandisingový projekt" a formou refinancování použit na další rozvoj Podnikatelské platformy Helas – Budujeme hrdé Česko.

www.eternalbyhelena.cz a **www.hnec.cz**.

Jubilejní 10. ročník golfového turnaje D+D REAL Czech Masters se letos uskuteční kompletně v novém. Hrát se bude od 15. do 18. srpna nově na hřišti PGA National OAKS Prague v Nebřenicích a nová je také grafická identita celé akce. Na hřiště nedaleko Prahy se pak na turnaj světové DP World Tour sjedou nejlepší hráči série.

10. NAROZENINY GOLFOVÉ *Czech Masters* KOMPLETNĚ V NOVÉM

Do letošního roku se turnaj, na který v minulosti dorazili hráči jako Ernie Els, Lee Westwood, John Daly, Martin Kaymer, Padraig Harrington, Danny Willett nebo Henrik Stenson, konal na Albatrossu. To už je nyní minulost.

Nové dějiště akce, kterou v minulosti už dvakrát vyhrál belgický bomber Thomas Pieters nebo třeba Jamie Donaldson a Andrea Pavan, je jediné české hřiště s licencí PGA National. Navrhoval ho přední světový architekt Kyle Phillips. První devítka přivítala hráče na podzim 2019, celé 18jamkové hřiště se otevřelo v létě 2020.

Se vstupem do nové éry nejprestižnějšího golfového turnaje u nás se pojí i další dvě novinky.

Tou více viditelnou je nové logo turnaje, důležitější je pak výrazně navýšené prize money, o které se bude hrát a které je v rekordní výši 2,5 milionů dolarů, v přepočtu více než 57 milionů korun. Oproti loňskému roku je to navýšení o další půl milion dolarů.

„Vzhledem k dění ve světovém golfu jsme i my nuceni na tento vývoj reagovat. Navíc s 10. ročníkem se turnaj posouvá na nové místo a začíná svou další éru. A s tou je navýšení přímo spojené," uvedl za promotéra turnaje, společnost Relmost, Petr Dědek jr.

Zástupci DP World Tour se s hřištěm poprvé seznámili letos začátkem února. „Reakce byly velmi pozitivní. Byli nadšeni jak z klubovny, tak designu celého hřiště. Líbil se jim i driving range, který navíc v současné době prochází úpravami," prozradil sportovní manažer Zdeněk Jehlička z Relmostu.

Turnaj D+D REAL Czech Masters má v roce 2024 v kalendáři DP World Tour termín 15.–18. srpna.

Opět se na něm představí špička evropského golfu a nejlepší čeští a slovenští golfisté. Vysílat ho bude stejně jako všechny turnaje sezony DP World Tour stanice Golf Channel.

Vedle turnaje nejvyšší série DP World Tour pořádá společnost Relmost i letos další dva turnaje nižší Challenge Tour. Kaskáda Golf Challenge se bude konat v polovině června opět na brněnské Kaskádě, turnaj D+D REAL Czech Challenge se pak na přelomu května a června uskuteční premiérově v Berouně.

Natálie Redková, www.cestujemezagolfem.cz

Na D+D REAL CZECH MASTERS 2024 dorazí Jason Dufner, Luke Donald a Francesco Molinari. Vstupenky jsou v prodeji. Čtěte TZ ve složce AKTUALITY na www.prestige-media.cz.

West Media Communication

Nápad
je kořením
reklamy

Komunikační agentura / Člen skupiny EURONOVA GROUP / www.euronovagroup.cz

Zahrajte si golf V RÁJI EMPORDÁ

Golfový klub Torremirona, který se nachází půl hodiny jízdy severně od Girony mezi zalesněným úpatím Pyrenejí a třpytivými vodami Zálivu růží ve Středozemním moři, je jedním z méně známých golfových hřišť v regionu Empordà v Katalánsku.

Je to krásné hřiště, (par 72), které ohromí a zaujme i nejnáročnější golfisty.

Hřiště na počátku 90. let minulého století společně navrhli Eugenio Aguado a Jordi Soler. Je navrženo ve stylu resortního hřiště s velkorysými fairwayemi vedenými kolem klidné krajiny. Pro mnohé hráče je výhodou, že hřiště se dá snadno zvládnout pěšky díky rovinatému pozemku a krátkým přechodům mezi jamkami.

Mistrovské osmnáctijamkové hřiště Torremirona Golf Club je součástí stejnojmenného resortu.

Je charakteristické dvěma odlišnými devítkami, kdy první a zároveň náročnější je definována několika vodními překážkami, užšími a zvlněnými fairwayemi. Druhá devítka je přívětivější se širšími fairwayemi a prostornými greeny, a hřiště je tak hratelné i pro rekreační golfisty. Nádherné výhledy na Pyrenejské pohoří jsou pak odměnou i pro hráče, kterým se na hřišti zrovna příliš nedaří. Součástí hřiště je útulná klubovna s restaurací a barem, golfový obchod, driving range, cvičné greeny a golfová škola.

Oblast mezi Středozemním mořem a Pyrenejemi je známá skvělým počasím a příjemnými teplotami 365 dní v roce, díky čemuž je ideální pro hraní golfu v kteroukoli roční dobu.

Torremirona se nachází pouhých 7 km od symbolického města Figueres, které určitě musíte navštívit.

Natálie Redková, www.cestujemezagolfem.cz

DALÍHO MUZEUM, NEJVÍCE SURREALISTICKÝ DŮM SVĚTA

Tohle je svět, v němž se může úplně vše. Už samotná budova Divadelního muzea Salvadora Dalího ve španělském Figueres vypadá jako z fantaskních snů. Na střeše růžového hradu, asi nejvíce surrealistické stavby na světě, se střídají jako ozdoby vejce a sošky připomínající filmového Oscara. Po muzeu Prado v Madridu je druhým nejnavštěvovanějším muzeem ve Španělsku.
Původní budova divadla podlehla požáru během španělské občanské války na konci 30. let 20. století a Dalí, když se po cestách světem už coby známý umělec a malíř vrátil do svého rodiště, se pak v roce 1960 rozhodl ruině vdechnout nový život. Chtěl přitom zachovat co nejvíce z původního účelu stavby. Dalího cílem bylo návštěvníkům poskytnout jedinečný zážitek, který by připomínal divadelní sen. Právě proto se budova nyní jmenuje Divadelní muzeum Salvadora Dalího neboli Teatro-Museo Dalí. Otevřena byla v roce 1974 a od té doby nepřestává udivovat tisíce návštěvníků ročně.
Není žádným překvapením, že v tomto muzeu najdete tu nejširší sbírku Dalího děl na světě. Uvidíte exponáty z průběhu celé jeho umělecké kariéry včetně speciální sbírky šperků. Některé expozice pak vznikly přímo pro toto muzeum. Patří k nim například nádvoří se sochami, z nichž jedna je umístěna přímo na kapotě Cadillacu.
V muzeu najdete i řadu obrazů včetně posledního Dalího díla, olejové malby s názvem Vlaštovčí ocas neboli Cola de golondrina. Jedna celá místnost je pak věnována pouze optickým iluzím a anamorfnímu umění z rukou Dalího.

LADIES EUROPEAN TOUR 2024

Ladys European Tour BUDE V ČERVNU 2024 PLNÁ LÁKADEL

Ladies European Tour (LET) čeká v roce 2024 další historický ročník s 31 turnaji ve 20 zemích světa na pěti kontinentech. Přímé přenosy z 20 turnajů budou moci diváci sledovat na O2 TV Sport.

Termínovým vrcholem (obrazně, středem sezóny, ale i uzavřením olympijské nominace) bude náš český Tipsport Czech Ladies Open 21.–23. 6. 2024 tradičně v Royal Beroun Golf Clubu. Díky skvělým výsledkům v roce 2022 a 2023 se i v sezóně 2024 představí na celé tour čtveřice českých golfistek Klára Davidson Spilková, Jana Melichová, Kristýna Napoleaová a Sára Kousková. V Berouně bude na pozvání promotéra turnaje startovat dalších osm nejlepších českých profesionálních a amatérských hráček, v čele s juniorskou mistryní světa 2023 Denisou Vodičkovou.

Přímé televizní přenosy bude vyrábět a vysílat také již tradičně O2 TV Sport, nastínil přání promotér Tipsport Czech Ladies Open Luboš Koželuh.

Dvěma hlavními událostmi roku 2024 ženského profesionálního golfu jsou olympijské hry v Paříži a zářijový Solheim Cup v americkém Gainesvillu, při kterém se střetávají výběry USA a Evropy a jejž budou zčásti tvořit i hráčky Ladies European Tour.

Čeští golfoví příznivci se budou, mimo turnaje v Berouně, zajímat také o olympijský turnaj, kde je velký předpoklad účasti dvou českých hráček, Kláry Davidson Spilkové a jedné z trojice Sára Kousková, Kristýna Napoleaová a Jana Melichová. Herně i žebříčkově nejvýraznějšími českými golfistkami jsou v dosavadním průběhu letošní sezony Klára Davidson Spilková a Sára Kousková, ale právě berounský turnaj bude posledním, na kterém se hráčky budou moci na olympiádu kvalifikovat. Po turnaji se uzavře tzv. olympijský golfový žebříček. Zbývá tedy ještě nějaký čas, během něhož je vše ještě otevřeno i pro Kristýnu Napoleaovou na 305. pozici Rolex Women's Ranking a boj o olympijskou reprezentaci rozhodně nevzdává ani Jana Melichová z aktuálně 352. pozice. V první tisícovce světového žebříčku se nachází ještě Tereza Melecká (776.).

V letošním roce bude v rámci Ladies European Tour na prize money vyplaceno hráčkám rekordních více než 34 milionů eur (což je neuvěřitelných 833 milionů korun českých).

„Program pro rok 2024 poskytne našim talentovaným golfistkám platformu, na které se budou moci předvést v tom nejlepším světle," uvedla generální ředitelka LET Alexandra Armas. „Naše turnaje představí hvězdná hřiště a golfovou zábavu ve 20 různých zemích a pro naše hráčky se naskytnou významné globální příležitosti. Je to vzrušující doba, kdy se do Evropy blíží olympijský golf a na obzoru je další dramatický Solheim Cup. Těšíme se, že se o tuto cestu podělíme s našimi fanoušky po celém světě."

Natálie Redková, www.cestujemezagolfem.cz

NEJVĚTŠÍ TURNAJE ŽIVĚ NA O2 TV SPORT

Prodloužili jsme vysílací práva na přenosy z Ladies European Tour pro Českou republiku, tudíž špičkový golf pokračuje na O2 TV Sport minimálně do roku 2026. Diváci se mohou těšit na dvacet největších turnajů v každé sezoně. Kromě světových zastávek pro nás bude samozřejmě vrcholem partnerský turnaj v Berouně, který je vždy skvěle obsazen českou stopou. Přenosy na O2 TV Sport budou provádět Klára Janáčková a Čeněk Lorenc spolu s expertkami Zuzanou Mašínovou a Evou Koželuhovou," prozradil Marek Kindernay, výkonný ředitel stanice O2 TV Sport.

Horský půlmaraton SUŠICE

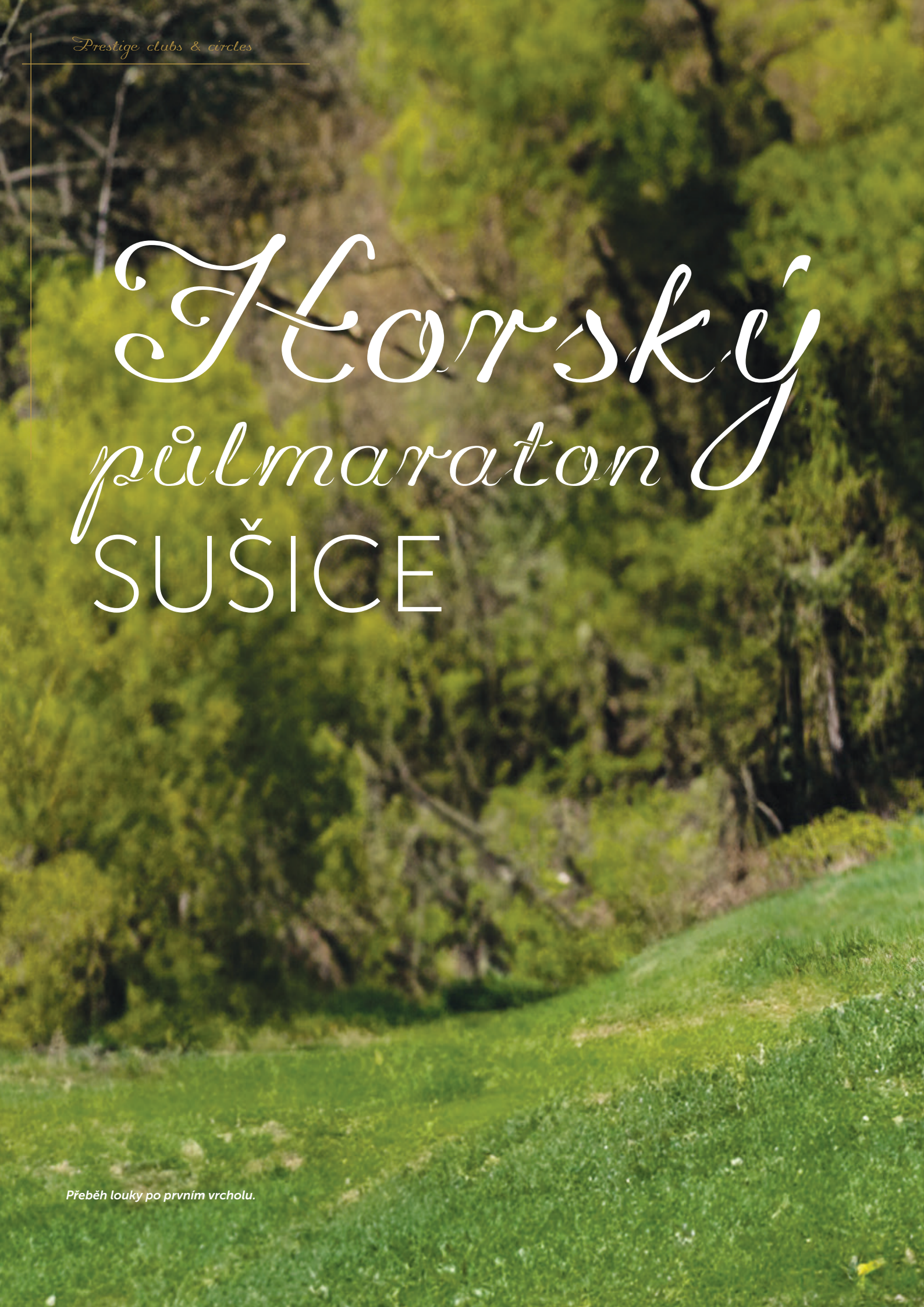

Přeběh louky po prvním vrcholu.

136

Prostředí ostrova Santos.

Přivítání závodníků na startu ředitelkou závodu (Lucie Hrabý) a starostou města (Petr Mottl).

Divácká křižovatka U Křížku.

Radost v cíli.

Proč já a závod? Proč já, triatlonistka a nadšená sportovkyně, najednou pořádá běh?

JAK TO TEDY ZAČALO

S myšlenkou tohoto závodu kdysi přišel místní běžec. Pár ročníků uspořádal. Pak ho láska k samotnému běhu od hlavní organizace odpoutala, a proto závod předal dál. Na jaře roku 2022 za mnou přišel Matěj Molcar, zástupce firmy HighPoint, můj kamarád a nadšený sportovec, s nápadem udělat v Sušici něco pořádného. Já se toho samozřejmě chytla a hned jsme si vytipovali tento běžecký závod, který je dle našeho uvážení velmi dobrý a zasluhoval by si mnohem větší pozornost. Matěj už bohužel není mezi námi. Ve věku 29 let tragicky zahynul. Vím, že se na závod těšil, vše jsme spolu probírali a já ho nechci zklamat. Pamatuji si jeho nápady, nadšení pro věc, a to mě hnalo dotáhnout vše do cíle. Jsem si jista, že by měl jako všestranný sportovec radost, bude hezké z dalších ročníků udělat na Matějovu památku tradici. Mimo jiné byl také skvělý táta malé Karličky a chtěl by, aby rodiče vedli své děti k pohybu, protože jen oni mohou být tím nejlepším příkladem.

Vloni v dubnu jsem tedy připravila první ročník. Přes nepřízeň počasí (několik dní nepřetržitě pršelo, a dokonce napadl sníh) jsme na startu přivítali celkem 180 závodníků.

Obvykle v předešlých ročnících běhalo závod kolem 30 vytrvalců.

A JAK TO LETOS V DUBNU VYPADALO?

V sobotu 13. 4. se uskutečnil můj druhý ročník Horského půlmaratonu Sušice, kterého se za mnohem lepšího počasí zúčastnilo již téměř 500 běžců a běžkyň, což osobně považuji za velmi skokový nárůst. V dopoledním programu změřilo síly 150 dětí celkem v 10 kategoriích. Každé startující dítě si vyzvedlo balíček s dárky od partnera, poukázku na skvělé občerstvení z lokálních zdrojů a startovní číslo. Ještě před starty dětských kategorií rozehřála profesionální trenérka všechny malé závodníky svou rozcvičkou. A pak vypuklo pravé sportovní zápolení. Největší balík byl vytvořen těmi nejmladšími dětmi, které společně se svými rodiči zcela zaplnily velký startovní koridor. Ten se s přibývajícím věkem malých závodníků postupně uvolňoval, a tak všechny dětské starty proběhly téměř bez újmy. Až na jednu výjimku, kdy v jedné kategorii běželi kluci tak urputně, až se krátce po startu nevyhnuli menšímu hromadnému pádu. Naštěstí se nikomu nic nestalo a běželo se dál. Malí závodníci měli své tratě vyznačené na ostrově Santos barevnými fábory a šipkami. Navíc měli všichni svého předjezdce na kole, aby špatně neodbočili. Ten pak zafungoval i jako transport chlapečka, který se styděl doběhnout poslední. Celé dopoledne bylo

uzavřeno slavnostním vyhlášením nejrychlejších závodníků v každé kategorii a ti si odnesli ceny od partnerů.

Během dopoledne se prezentovali ve větším klidu dospělí na hlavní závod. Ve 13:00 hodin se postavila na start největší skupina závodníků hlavní trasy, štafet a hobby. Historicky nejpočetnější startovní pole individuálních sportovců ve městě Sušice odstartovala ředitelka závodu Lucie Hrabý společně se starostou města. Aby nedocházelo ke kolizi se psy, kategorie Canicross byla odstartována o 15 minut později. Ačkoliv jich nebylo mnoho, byli slyšet široko daleko. Přestože panovalo velké teplo, náročnou trať s nastoupanými 800 metry doběhli všichni účastníci bez újmy. Vítězství v ženách si obhájila Kateřina Ježková s časem 1:43 a mezi muži vyhrál Tomáš Fárník s časem 1:27. Nejmladším závodníkem byla patnáctiletá Markéta Šebelová, a naopak nejstarším devětasedmdesátiletý Petr Janový, který stihl i s rezervou časový limit 3,5 hodiny. Na náš krásný závod dorazili i závodníci z Německa, kteří byli, dle svých recenzí, také naprosto spokojeni a jistě se budou vracet. Věřím, že v budoucnu v hojnějších počtech.

Atmosféra na ostrově Santos, který byl perfektně zajištěný nejen pořadateli, ale také provozovatelem, byla skvělá.

Kromě posezení u kiosku, dětských hřišť, občerstvení pro závodníky včetně teplého pokrmu, doprovodného programu v podobě malého lanového parku s názvem Opičárna byla možnost si dopřát výbornou kávu nebo si zajít na masáž s výhledem na řeku.

CÍLE A PLÁNY DO BUDOUCNA

Příprava závodu pro mě samotnou je velice náročná. Je to ale moje další srdcová záležitost, na které mi velmi záleží. I přes nedostatek času si dokážu vyčlenit volno na přípravu, takže detaily, jako jsou ručně pečené perníkové medaile pro děti, další zábava v podobě různých aktivit, předání medaile každému, kdo doběhne, zajištění kvalitní gastronomie i ostatních služeb pro všechny včetně nás pořadatelů, jsou pro mě prioritou.

Do budoucna bych chtěla přivést na trať širokou veřejnost i profesionální závodníky a samozřejmě hlavně děti. Trasa hlavního závodu vede v nádherném Pošumaví, s pořádnou dávkou nastoupaných výškových metrů, včetně singl trailů, kamenitého výběhu k rozhledně Sedlo a krásných výhledů. Další mou metou je poskytnout účastníkům nevšední zážitek v podobě pohybu, pobytu v přírodě, odpočinku, doprovodného programu, gastronomie a celkově skvělého servisu. Mým snem je rozšířit portfolio tras a ze závodu postupně vybudovat víkendový festival běhu.

Celkový počet účastníků s fakticky naplněnou pětistovkou mě motivuje v dalším roce, s termínem 12. 4. 2025, opět hodně věcí vylepšit. Jak to všechno bude, se budete postupně dozvídat na našem webu a sociálních sítích.

Vaše Lucka, ředitelka závodu

Fotokoutek.

Dětské kategorie - start.

Dětská rozcvička.

Ostrov Santos.

HLAVNÍ PARTNEŘI V LETECH 2000 AŽ 2015

PARTNERY dalších ročníků najdete ve složce PARTNEŘI na www.prestige-media.cz

PEUGEOT · CREDIT SUISSE · Mosers since 1857 · ČESKÉ VYSOKÉ UČENÍ TECHNICKÉ V PR Masarykův ústav vyšších studií KLUB MBA · SIXT rent a car · citibank · MasterCard · DeLonghi · HOTEL ZÁMEK BERCHTOLD Kunice-Vidovice ...zámek pro každého · CZECH TOP 100 · EXPAT•CENTER ČESKÉ SPOŘITELNY · Switzerland. get natural · Marienbad KUR & SPA HOTELS DANUBIUS HOTELS GROUP · ČESKÁ SPOŘITELNA · ING · BC British Chamber Czech Republic

VYDAVATEL

ASOCIACE SPOLEČENSKÝCH KLUBŮ
Studio Životního Stylu

www.prestige-media.cz

EURONOVA & PARTNERS
MEMBER OF EURONOVA GROUP

www.euronovagroup.com

HLAVNÍ PARTNEŘI V LETECH 2015 AŽ 2023

PARTNERY dalších ročníků najdete ve složce PARTNEŘI na www.prestige-media.cz

PGA OF CZECH REPUBLIC · HC OLYMP PRAGUE · FKHV ČESKÁ REPUBLIKA FEDERACE KLUBŮ HISTORICKÝCH VOZIDEL ČR · ROYAL GOLF CLUB MARIÁNSKÉ LÁZNĚ 1905 · ensana · KRONDORF ANNO 1876 RUČNĚ STÁČENÁ MINERÁLNÍ VODA · NOE POLO CLUB · iRegata.cz Vše o závodním jachtingu · AMBASSADOR GROUP · AGENTURA AMFORA www.amfora.cz · HOTEL ZÁMEK BERCHTOLD Kunice-Vidovice ...zámek pro každého · CFO Club Excellence in Finance · CMS · ALKOM SECURITY a.s. · ALCHYMIST LUXURY GROUP · optimal INTERIER DESIGN · PEN PRAHA · absolutum hotel · Rotary

PRESTIGE 2024/1 clubs & circles

Produkce Studio životního stylu ASK, Jitka Tesárková, info-linka: +420 602 647 902, e-mail: prestige@socialclubs.cz, www.prestige-media.cz ▪ **Tisk** NAVA Tisk, Panuškova 8, výrobní závod Praha, www.navatisk.cz, člen skupiny EURONOVA GROUP, www.euronovagroup.com, tel.: +420 602 242 674, e-mail: info@euronovagroup.com ▪ **Redakční rada** Martin Severa, Svatopluk K.Jedlička, Stanislav Berkovec, Jaroslav Švehla, Natálie Redková, Radomír Redek, Daniela Štíchová ▪ **Na vydání spolupracovali** Jiří Zlámaný, Francesca Kolowrat Krakowská, Markéta Kosová, Martin Dejdar, Eva Tuháčková, Eva Skořepová, Natálie Redková, Tomáš Popp, Zuzana Hniličková, Marina Hofmanová, Lucie Hrabý, Kristina Chaloupková, Petra Plisková ▪ **Grafika, zlom** STUDIO.eListing.cz, tel.: 602 440 988, e-mail: info@elisting.cz, www.elisting.cz ▪ **Registrace** MK ČR: E 13 742 ▪ **Poznámka redakce** Materiály byly poskytnuty našimi partnery nebo byly použity s jejich souhlasem. Nevyžádané materiály nevracíme. ▪ **Titul Člověk musí udělat to, co je v jeho silách a nečekat na Boží zázrak** (čtěte na str. 2 až 5).

Prvorepublikový PLES

CÍLEM ASOCIACE JE vytvářet prostor pro komunikaci a etiku obchodních vztahů od výrobce, přes odborný velkoobchod, montážní firmy až ke konečnému a spokojenému zákazníkovi. AOVT podporuje jednotlivé články uvedeného řetězce, kvalitu výrobků a služeb a prosazuje inovativní řešení s prioritou kladenou na energetickou úsporu, ochranu životního prostředí a design.

Preferují pospolitost a přátelství. Zejména v dnešní době, kdy je důležité být si blíž, předávat si zkušenosti a rozvíjet osobní styk. Organizují exkurze a vytváří prostor pro přímé diskuze, které považují za důležité pro osobní rozvoj a k získání nových informací. Přesně to, co nikdy nepředá on-line svět plný informačních technologií. Osobní styk a přímá komunikace je nenahraditelná.

I z tohoto důvodu asociace již tradičně pořádá významnou a nezapomenutelnou společenskou událost, kterou je Prvorepublikový ples. Poslední ročník tohoto plesu se konal v březnu 2024. Za podpory jejích partnerů byl zaplněn celý sál s kapacitou 350 míst.

ASOCIACE OBCHODU VODA – TOPENÍ z.s.

AOVT je spolek sdružující velkoobchody, výrobce a velké realizační firmy oboru voda, topení.

ENBRA · Uchytil · BMS SERVIS · almeva · Brabenec · Želetavská kamna · CzechEath · GRUNDFOS · HLADKÝ LEGAL · ARISTON GROUP · DEK STAVEBNINY · Asio · CAVALON · hydronic flow control · aalberts · flamco · comap · THERMOCONTROL · MB · GC SKUPINA · AZ SERVIS · OK GROUP · PIPELIFE always part of your life · topenářství instalace · ESL · RENFIELD DEVELOPMENT CONSULTING · RT Real Brno, s.r.o. · SEVEN ENERGY · REMS for Professionals · TEPLÁRNY BRNO · KALATRANS transport & logistics · therm · MERABELL · MORAVSKÝ PSÍ DEN · metrostav

Příští ples se bude konat v pátek 14. března 2025 v Hotelu International Brno. Jeho součástí můžete být i vy.
Kontakt: info@aovt.cz, tel.: 730 189 000 | Více informací naleznete na www.aovt.cz

- **Elegantní silueta SUV fastback**
- **Peugeot i-cockpit s 21“ panoramatickým displejem**
- **Technologie poslední generace**

NA OPERATIVNÍ LEASING

JIŽ ZA **11 380 Kč**/MĚS.

PEUGEOT DOPORUČUJE TotalEnergies

Spotřeba a emise CO_2 modelu 3008 HYBRID v kombinovaném provozu 5,5 l/100 km, 124 g/km. Foto je pouze ilustrativní. Uvedená měsíční splátka operativního leasingu je z produktu RELAX poskytovaného společností Ayvens s.r.o. Nabídka operativního leasingu se vztahuje na model 3008 ALLURE Hybrid 136 e-DCS6 při ceníkové ceně vozu 790 000 Kč s DPH a bez příplatkové výbavy. Nabídka RELAX je s trváním doby pronájmu na 48 měsíců s celkovým nájezdem 80 000 km. Součástí měsíční splátky je povinné ručení s limitem 70/70 mil., havarijní pojištění se spoluúčastí 10 %, GAP (pojištění skel není zahrnuto) a poplatek za rádio. Nabídka je platná až do odvolání u všech autorizovaných prodejců Peugeot. Nejedná se o závaznou nabídku na uzavření smlouvy.